

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خودای گه‌وره و میهره‌بان

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: ژین له گهٔل فہرموودہ کانی پھیامبہردا

نووسہر: دیار سہعدی عہلی

ہہ لہ جن: ہہ ژیر عہ بدولرہ حمان رہ شید

دیزاینی بہرگ: ئہ حمہد ...

ژمارہی لاپہرہ:

نرخ:

چاپخانہ:

چاپ: چاپی یہ کہم

سالی چاپ: ۲۰۲۲

ژماره‌ی سپاردنی ... ی سالی ۲۰۲۲ ی له‌لایهن
به‌رپو به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کانه‌وه پی
دراوه.

پیشه‌کی نووسه‌ر:

ئاشرایه که هه‌موومان ده‌مانه‌ویت به‌خته‌وه‌رانه بژین،
ده‌مانه‌ویت به‌جۆریک بژین که چیژ له‌ئو کاته‌بینین
که تئیداین، دواتریش به‌هیمنی مآلئاوایی له‌ئهم ژینه
کاتییه‌بکه‌ین؛ هه‌ر که‌سیک به‌دیدکی جیاواز بو ژین
ده‌روانیت، به‌شیوازیکی تاییه‌ت به‌خۆی پیناسه‌ی ژین
ده‌کات و واتایه‌کی پی‌ده‌به‌خشیت، به‌لام‌ئهی چی،
ئه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌دیدي سه‌روه‌ری مرؤفایه‌تی، به‌دیدي
پیشه‌وامان سه‌یری ژین بکه‌ین و پیناسه‌یه‌ک بو ژین
بکه‌ین، ئه‌و کاته‌خۆشترین ژینمان ده‌بی‌ت، ژینیکی

دوور له ئازار، ژینیکې پر له رازیوون به هه موو برپاریکی
پهروهړین، نهو کاته‌یش تیروانینیکی جیاوازترمان بو ژین
ده‌ییت.

هیوادارم ئەم کتیبه بتوانیت گۆرانکارییه‌ک له ژینتان
به‌رپابکات و، وا بکات که به دیدیکی جیاواز له ژین
بروان، خودایش مروقی به جیاوازییه‌وه دروستکردووه و
بو ژین واتایه‌ک ده‌به‌خشییت، چونکه جیاوازین و ئەم
جیاوازییه‌یش وایکردووه که ژین جوانتر بیت.

له دنیا‌دا چۆن بین؟

عبداللای کوری عومه‌ر (ر.خ) ده‌گی‌ریته‌وه که په‌یامبه‌ر (د.خ)
فه‌رمووی: {كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ}، واته: "له دنیا‌دا
وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌ک یاخود وه‌ک ری‌یواریک به"، ئەم قسه‌یه پر به
پیستی ئەم سه‌رده‌مه‌ی ئیستامانه، که ئی‌مه هه‌سته‌که‌ین
شتیکمان که‌مه، که هه‌سته‌که‌ین خودا به‌رانبه‌ر به مروقی‌یه‌تی

دادپهروهه نیه..! بهلام ئەم قسهیه وانیه، سهروهه
مروڤایهتی فهرموویه: "لهم دونیایه دا وهک ریواریک یاخود
غهریبهیهک وان، چونکه ئەم دونیایه کاتییه، ئەم دونیایه
کو تاییدیّت"، خودا خوئی دهفهرمویتی: "ئیمه ژین و مردنمان
به دیهیناوه، بوئوهی تاقیتان بکهینهوه، بوئوهی بزاین که کیتان
کردهوهی چاکتر و پهسندتره"، بهلی نازیزان، با لهم دونیایه دا
وهک ریواریک، با وهک غهریبهیهک بین و دنیا به کولماندا
نه دهین.

ئهم فهرموو دیه له گیرانه وه کانی بوخاری، ئینوماجه و

ترمزیدا

هاتووه:

لهدوای خراپه چاکه بکه، خراپه که دهسپرتهوه؛ به
رهوشتی جوانه وه مامه له له گه له خه لکیدا بکه".

ئازيزانم، ئەم فەرموودەيە، ئەگەر جىيە جىيىكەين،
دەتوانم بلىم كە بۆ نيوەى ژينمان بەسە! لە خودا
بترسە، لە ھەر شوينىك بوويت؛ ئى ئازيزان،
لەخوداترسان لە ھەموو شوينىك لە سەرىچىكردى
خودا دەمانگرىتەوہ؛ ئەگەر خراپەتكرد، چاكەبكە،
خراپەكەت دەسرىتەوہ؛ ماشەللا، لىرەدا پەيامبەر(د.خ)
ئاماژەمان بۆ دەكات كە چاكەبكەين، لە كووتاييدا
دەلپت كە بە رەوشتى جوان مامەلە لەگەل خەلكيدا
بكە، خو يەكيك لە كليلەكانى بەدەستھينانى دلى
خەلكى مامەلە كردن لەگەلياندا بە جوانييە، بە بوونى ئەم
فەرموودەيە لە ژينماندا ژيانمان جوانتر دەيىت.

پاریزگاری له نویره کانتان بکهن

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {اتقوا الله في الصلاة وما
ملکت ایمانکم}، واته: "له خودا بترسن و پاریزگاری له
نویره کانتان بکهن، له گه ل که نیزه که کانتاندا باشبن".

نازیزان، سهروه ری مرو قایه تی هم له کاتی
زیندوو بوونیدا و هم له کاتی مالئاواییکردنیشیدا له
ژیندا خه می ئومه ته که ی بووه و، کوئا وه سیه تی
په یامبه رمان(د.خ) ئه وه بوو که سی جار فهرمووی:
"نویره کانتان، نویره کانتان، نویره کانتان!" ئایا ئیمه
چه ندیک پاریزگاری له نویره کانمان ده که یین، چه ندیک
له خودا ده ترسین، چه ندیک له گه ل خزمه تکارانی
ماله که ماندا باشین؟! هه لبه ت ئیستا هه موو مالیکیش
خزمه تکاری نییه، به لام پیشتتر که نیزه ک هه بووه، ئه گهر
ئیمه له خودا ترساباین، ئه وه نده به رانه ر به خودا که مان

چاوقايم نه باين، ئهوا پاريزگاري ته واوه تيمان له
نويزه كانمان ده كرد؛ دوستان، يه كيك له ريگه كانى
چوونه به ههشت نويز كردن به چاكي و پاريزگاري ليكردنيه.

خوت له ئاگرى دوزهخ بپاريزه

په يامبه (د.خ) ده فه رمويت: {اتقوا النار ولو بشق
تمره}، واته: "خوتان له ئاگرى دوزهخ بپاريزن، ئه گه به
خيكردن به له ته خورمايه كيش بيت".

روخ و دايكوباوكم به فيدات بيت ئه ي پيامبه، كه
چهنديك خه مى ئومه ته كه، چهنديك خه مته، بوئه وهى
له ئاگرى دوزهخ دوور بن، له ئه و ئاگره ي كه هه رگيز
سارد نايته وه، له بهر زوري كولانه كه ي هه ر قولپده دات!
پيمان ده ليت كه به له ته خورمايه كيش بيت، خوتان له

ئەو دۆزەخە پيارىزن، سوبحانەللا؛ حىكمەتتىكى گىرگ
لەو فەرموودەيەدا ھەيە، ئازىزانم، دل بە بەخشىن
گەورەدەيىت، جگە لە خوداپەرستى و خوشەويستى
خودا، دل بە بەخشىن گەورەدەيىت؛ پەيامبەرمان
پىمانى گوتوۋە كە بەخشىن (خىربكەن)، بۆئەھى دلمان
گەورەبىيىت و لە مېھرەبانى و خوشەويستى خودا
پىربىيىت، ئايا ھەستتكردوۋە كە كاتىك دەبەخشىت و
دەرۆيت، ھەناسەيەكى جياوازتر ھەلدەمژىت و
دەيدىكى تىرت بۆ ژىن دەيىت؟!

خۆتان لە ستەمكردن پيارىزن

پەيامبەر(د.خ) دەفەرمويىت: {اتقوا الظلم فإن الظلم
ظلمات يوم القيامة}، واتە: "خۆتان لە ستەمكردن
پيارىزن، چونكە ستەم لە رۆژى قىامەتدا تارىكيبە".

ژینم بیټ به فیدای چرکویه کت په یامبه‌ر، که
چهنډیک خه می ئیمهت بووه، به لام ئیستا ئیمه
ههنډیکمان به دوی قسه ی ههنډیک مروقه وه ویلین،
له بری قسه کانی تو بکه یین به بنچینه ی ژینمان، قسه ی
ههنډیک که سی تر ده که یین به بنچینه ی ژینمان.
نازیزان، ره سولی خودا شاره زای دهر وون بووه، ده یزانی
دل به رق و سته مکردن ره شده بیټ، بویه فرمانی پی
کردووین که خو مان له سته مکردن پیاریزین، ده زانیټ
که به سته مکردن شهیتان دیته نیو دله کانمانه وه و کینه
و بوغزی زیاترمان له لا دروستده کات و، خودایش
سته مکارانی خو شناویټ. نه ها نازیزان، له قورئانی
پیروژدا خودای گه وره ده فهرمویت: {الله لا یهدی القوم
الظالمین}، واته: "خودای گه وره هیدایه تی کومه له ی
سته مکاران نادات"، با سته ممان نه بیټ، بوئه وه ی له
قیامه تدا تاریکیمان نه بیټ.

په یوه نډی خزمایه تی بگه یه نن

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {اتقوا الله وصلوا

ارحامکم}، واته: "له خودا بترسن، په یوه نډی

خزمایه تی بگه یه نن".

دهرووناسیڅ که له دنیا دا وینه ی نییه، له ئه م

فهرمووده یه دا فرمانمان پی ده کات، بوچی؟ چونکه

مروّف بوونه وهریڅی کومه لایه تییه، ناتوانیت به ته نها

بژی، ناتوانیت به ته نها ریڅکات، ههروه ها به جیه پنیانی

خزمایه تی و سهردانیکردنی خزمان و دوستان نارامی به

دهروون ده به خشیت، له دله راوکی و خه موکیش

دوورمانده خاته وه، ههروه ها په یوه نډی خزمایه تیمان له

جاران پته وترده بیټ، ئایا ئیمه هه تا چند به گویره ی ئه م

فهرمووده یه ده روین، هه تا چند له ژینماندا

جیه جیه ده کین، چندیک ده بیټ که دوايين جار

سەردانی مائی داپیره و باپیره مان کرد، چەندیک
دەبیّت کە دوایین جار سەردانی خزمیکمان کرد کە لە
پیشوودا ئازیرترینمان بوون، چەندیک بوو کە سەردانی
مائی کە سوکارمان
لەبەر قسە ی خەلکی نە کرد؟!

خۆشەوێستتین بەندەکانی خودا
پەيامبەر(د.خ) دەفەر مویّت: {احب عباد الله الى الله
احسنهم اخلاقا}، واتە: "خۆشەوێستتین بەندەکانی
خودا لە لای خودای گەورە ئەو کە سانە یە کە جوانترین
رەوشتیان هە یە".

رەوشتی جوان جگە لە ئەو ی کە خۆشەوێستی لای
خودایە، خۆشەوێستی نیو خەلکیشە، یەکیک لە
کلێلەکانی چوونە نیو دلی خەلکییەو رەوشتجوانییە!

جا ئەگەر دەتەوئیت خودا خوشیوییت، ئەوا رەوشتت
جوانبکه و، هەر که سیکیش خودا خوشیوییت، ئەوا
بەندەکانی خودایش بەبێ هیچ بەرژەوهندییهک (بەبێ
بوونی هیچ مەرجیک) خوشیاندهوئیت. لە ئەم
فەرموودهیهدا سەرۆهری مرۆقابهتی فەرمانی پێ
کردووین که رەوشتمان جوانبکهین، دەبینن که ئەوانه
رەوشتیان جوانه، بەردهوام ئازیزی نیو دلانی خەلکین،
ئیمهیش هەندیک جار گلهیی لە ئەوه دەکهین که
بۆچی بۆ ئیمه وانین؟! هۆکارهکهی ئەوهیه که تۆ ئەم
فەرموودهیه جیبه جیناکهیت، ئەم فەرموودهیه
جیبه جیبهکە و چاوهروانی ئەنجامه ناوازهکهی به.

بەبەزهیی به

په پامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {ارحم من فی الارض
 یرحمک من فی السماء}، واته: "به به زه یی به، له گه ل
 ئه وانهی که له سهر زه وین (مرؤف، ئاژهل، بالنده)؛ ئه وهی
 که له ئاسمانه (خودای گه وره)، ره حمت پی ده کات".
 په پامبه رمان (د.خ) فهرمانی پی کردووین که به به زه یی
 بین، به ره حم بین، میهره بان بین، له گه ل مرؤقه کان،
 له گه ل ئاژه له کان، له گه ل بالنده کان، پاشان خودا
 ره حمان پی ده کات؛ به لام ئایا ئیمه هه تا چند
 به به زه یین؟! ئیمه هه تا چند یارمه تیی هه ژاره کان،
 یارمه تیی بیباوکه کان، یارمه تیی نه داران ده ده یین؟! با
 ئه و پرسیاره له خو مان بکه یین ئازیزان، ئیمه هه تا چند
 ئاژه له کان ده هیلینه وه و ده ریانا که یین، راویانا که یین؟!
 هه تا چند بالنده کانی سهر داره کانمان ده رنا که یین؟!
 ده لیین داره که پیسده که ن! ئه ی ناترسین له ئه وهی که
 ئه و بالنده یه له لای خودای گه وره سکلامان لی بکات،

ئەو ئاژەلەي كە چاوه كاني دەردههينين، ناترسين كە
ئاهي بە عەرشى خودا بگات و پاشان خودا لەبريى
رەحم سزamananبات.

باشترين باوهر

په يامبه (د.خ) ده فەرمويت: {أفضل الإيمان الصبر
والسماحة}، واتە: "باشترين باوهر بریتییه لە ئارامگرتن و
لێبوردەیی".

رسته يه كى كورت، به لام پرواتا؛ كورت، به لام
ئارامبه خش؛ باشترين باوهر ئارامگرتن و لێبوردەییه.
په يامبه، دايكو باوكم به فیدات بیت، رۆحم به قوربانى
تۆ بیت، تۆ ههم دكتۆريت و ههم دەرمانسازيشیت!
دهزانیت كام دەرمان بۆمان گونجاوه؛ ئارامگرتن،
ماشه لّلا دهزانیت خودای گهوره له گه لّ ئارامگراندایه،
بۆيه پیمان ده لّیت كە ئارامگرن، ئارامگرتن جوانترینه،

ئەھا خودای گەورە لە قورئانە پیرۆزەکەى دا پیمان
دەلێت: {ان الله مع صابرين}، واتە: "خودای گەورە
لە گەل ئارامگراندایە"، پاداشتی ئارامگرانیشت
پاداشتیکی گەورەیه لە لایەن خودای میهرەبانەوه؛
لێبوردەیی، دلەکان بە لێبوردەیی گەورە دەبن، بە میهرتر
دەبن، لێبوردەیی بۆ کەسە گەورەکانە، بۆیه
پەيامبەرىش (د.خ) دەزانیت کە ئەوانەى باشتەرىن
باوەریان هەیه، کەسە گەورەکانن.

قورستەرىن شت لە تەرازوودا

پەيامبەر (د.خ) دەفەر مویت: {أثقل شيء في ميزان
المؤمن خلق حسن}، واتە: "قورستەرىن شت لە
تەرازووی قیامەتدا رەوشتجوانییه".

پاک و بیگهردی بو خودا، خودای گه‌وره ده‌فهرمویت که
خودا له‌گه‌ل ئارام‌گراندایه، له ئیره‌یشدا سه‌روه‌ری
مروّقایه‌تی پیمان ده‌لّیت که قورسترین شت له رۆژی
قیامه‌تدا ره‌وشت‌جوانییه؛ ئه‌ها ئازیزان، که‌سیک خوئی
ره‌وشتی نایاب و جوان بیّت، ده‌یه‌ویّت به‌ران‌به‌ریشی به
هه‌مان شیوه‌ی خوئی بیّت نه‌ک بلّین: نا نا، ته‌نها
ده‌مه‌ویّت خوّم وابم، با که‌سی تر وا نه‌بیّت، نا، ئه‌مه له
ره‌وشتی باوه‌رداری راسته‌قینه‌دا نییه، باوه‌رداری
راسته‌قینه‌ ره‌وشت‌جوانی و چاکه‌کاری له‌گه‌ل برا
موسلمانه‌که‌ی و خوشکه‌ قه‌در‌گرانه‌که‌یدا به‌شده‌کات،
په‌یام‌به‌ر(د.خ) چونکه‌ خوئی به‌ ره‌وشت‌جوانییه‌که‌ی، به
راست‌گوئی و ده‌ست‌پاکییه‌که‌ی ناسرابوو، ته‌نانه‌ت
بی‌باوه‌ره‌کانیش دانیان به‌ ئه‌وه‌دا ده‌نا که‌ ره‌سولی خودا
به‌ره‌وشت و راست‌گو و ده‌ست‌پاک بووه.

به‌رده‌وامبوون

په‌يامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموئیت: {احب الاعمال الى الله
ادومها وان قل}، واته: "خۆشه‌ويستتريڼ كرده‌وه له لای
خودای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ری به‌رده‌وامبیت،
ئه‌گه‌رچی که‌میش بیټ".

تو، ئه‌ی په‌سولی خودا، تو باشتريڼ په‌روه‌رده‌کاریت که
وینات نییه، ئیستا له‌ئهم سه‌رده‌مه‌دا ده‌روونناسان و
په‌روه‌رده‌کاران پیمان ده‌لین که ئه‌گه‌ر کاریک بکه‌یت و
له‌سه‌ری به‌رده‌وامبیت، به‌ئامانجی کاره‌که‌ت
ده‌گه‌یت؛ به‌لام په‌سولی خودا هه‌زار و چوار سه‌د سال
له‌ئهمه‌وبه‌ر فه‌رموویه که به‌رده‌وامبیه، به‌رده‌وامی
خۆشه‌ويستتريڼ كرده‌وه‌ی لای خودای گه‌وره‌یه، ئیستا
ده‌روونناسان پیمان ده‌لین که هه‌نگاوێك بنه، ئه‌گه‌رچی
که‌میش بیټ؛ ده‌لین که به‌رده‌وامبیه، ئه‌گه‌رچی

ههنگاوێکی بچووکیش بیټ. رۆحم به فیدات بیټ ئهی
رەسولی خودا، تۆیش ههزار و چوار سهد سال له
ئهمهوبهر به ئیمهت فهرمووه که بهردهوامبین.

تاقیباندهکاتهوه

په یامبه (د.خ) ده فهرمویت: {اذا احب قوما ابتلاهم}،
واته: "ئه گهر خودای گهوره که سانیکی خوشبویت، ئهوا
تاقیباندهکاتهوه".

دهرمانی دهردان، رسته یه ک که ریک به ته واوی مروف
ده گوریت، ریک له ئهوپهری نازاردا ده بهینیتهوه
خنده کردنیک، ئایا غه مباریت؟ ئایا دلته نگیت؟ ئایا
وه سواسیت؟ ئایا هه ژاریت؟ ئایا مندالت ناییت؟ ئایا

ناتوانیت هاوسه رگیبیکهیت؟ ئایا ده ترسیت؟ ئایا له
کیشهیه کدایت؟ ئایا ئازیرترین کهست لیت
جیابووته وه؟ دلگرانمه به، هه ناسهیه کی قول هه لیمژه،
ئهمه تاقیکردنه وهی خودای گه ورهیه. ئه ها په یامبه ر
پیمان ده لیت که خودای گه وره ئه گه ر که سانیکی
خۆشبویت، تاقییانده کاته وه؛ حیکمه تی تایبته له م
تاقیکردنه وانهدا هه یه، ئه وانیش به هیژی، ئارامگری و
پاداشتن، چونکه تو ئارام له سه ر ئه و ئازاره ده گریته و
خودای گه وره یش له گه ل ئارامگراندا یه؛ ئارامبگره،
روژیک دیت که خۆری تو یش هه لدیت.

خیانته مه که ته نانته

په یامبه ر (د.خ) ده فه رمویت: {أد الأمانة إلی من ائتمنک
ولا تخن من خانک}، واته: "راسپارده و ئه مانته بو ئه و

كەسە بگەرپنەوہ كە لە لات دايناوہ و، ناپاكيمة كە،
تەنانت لە كەسپكيش كە ناپاكييت لى دەكات."

رەسولى خودا لە ئەم فەرموودەيەدا باسى گرنگىيە
متمانە دەكات، باسى ئەو گرنگىيە دەكات كە متمانە
چەندىك لە ژينى مروڤدا گرنگە؛ باسى ئەوہيش
دەكات كە ئەمانەتە كە بو لای ئەو كەسە بگەرپنيتەوہ كە
لە لات دايناوہ، واتە متمانە كە بەجيبگەيەنيت و
متمانەي خۆت بهيلىت؛ پيشمان دەلىن كە
ناپاكيمة كەن، چونكە ئەنجامى كوڤايى لە ناپاكييدا
متمانە لە دەستدانە، پيمان دەفەرمويت كە ناپاكيمة كە،
چونكە ناپاكييەيش لە كەسايەتيت كەمدەكاتەوہ و
متمانەت ناھيلىت، تەنانت لە ئەو كەسەيش كە
ناپاكييت لى دەكات، بە واتاي ئەوہي كە ئەگەر كەسپك
دركى تىگرتيت، تو گولى تىبگرەوہ! ماشەللا لە ئەو
رەوشتە جوان و ناوازەيە.

زۆربەى تاوانى مروّف

پەيامبەر(د.خ) دەفەرموئیت: {اکثر خطايا ابن آدم فى لسانه}، واتە: "زۆربەى تاوانى مروّف بەھۆى زمانیەوہیە".

رەسولى خودا لە ئەم فەرموودەيەدا ئاماژەيەکی گرنگی بە ئەو داوہ کە زمانمان لە غەيبەتکردن، دووزمانیکردن و بوختانکردن بۆ يەکتەری پياريزين، چونکە زۆربەى تاوانەکانى بەنيئادەم(مروّف) بەھۆى زمانیەوہیە، وەک کورد گوتهنى: "زمانت بگرە، سەر سەلامەتە"، پيشينانى خويشمان ھەر ئاماژەيان بۆ ئەو فەرموودەيەى رەسولى خودا بوو، بەلام بە جۆريکی تر، زمانى مروّف لە يەک کاتدا دەکریت ھەم قسەى چاکى پى بکريت، ھەميش خراب؛ دەکریت ئاگرى پى بکوژیتەوہ،

دهيشكريٽ ٽاگري پيٽ بڪينهوهه، بويه ٽازيزان، با
ٽاگاداري زمانمان بين، بزائين له چ کاتيڪدا قسهي پيٽ
بڪين، با زمانمان له بوختان، قسههينان و قسهبردن
پياڙيزين، چونڪه سهههٽه نجامه خراپه كهي به سهه
خوماندا دهشڪيتهوهه .

بهريٽريني خه لڪي

پهيامبهه (د.خ) دههه رمويت: {اكرم الناس اتقاهم}،
واته: "بهريٽريني خه لڪي له خوداترسترينيانه".

ٽازيزان، ٽه گهر ٽيمهه يش بهمانه ويٽ له بهريٽريني
خه لڪي بين، ٽهوا پيوسته بهتهواوي له خودا بترسين،
بهلام له خوداترسانپڪ تهنها به قسه نا، به کردهوهه، ٽيمهه
ٽه گهر له خوداي گهوره ترساباين، دووزمانيمان

نه ده کرد، قسه مانه ده هیئا و قسه مانه ده برد، غه ییه تی
یه کتری مان نه ده کرد، شه رمان به یه کتری نه ده فروشت،
به مهرج یه کتری مان خوشنه ده ویست، زیاده ر پوییمان له
خواردندا نه ده کرد، قاپوقا چاخه کانمان له دوای
سهیرانکردن فرینه ده دایه وه نیو سروشته وه! ئایا ئه مه
له خوداترسانه که ی ئیمه یه، موزیک ژهنین، گورانینگوتن و
کوکردنه وه ی شه یتان له لای خو مان و ده رکردنی
فریشته کان له لای خو مان، ئا ئه مه له خوداترسانی
ئیمه یه، یه کتری تاوانبارکردن، جیاکردنه وه ی دوو کهس
له یه کتری، ئا به ئه مه ده لیین له خوداترسان، نه خیر،
ئیمه به رانه ر به خودا زور چاوقایمین.

ئازار له سه ر ری لایبه

په پامبهر (د.خ) ده فهرمویت: [أَمِطِ الْأَدَىٰ عَنِ الطَّرِيقِ فَإِنَّهُ لَكَ
صَدَقَةٌ]، واته: "نازار له سهر ریگهی خه لکی لابه، نهوا به چاکه
بوته دهنوسریته".

لابردنی نازار له سهر ریی که سیک، هاوکاریکردنی که سیک،
پیدانی خواردن به هه ژاران، کرینی خواردن بو مالیکی بیواک،
کرینی جلو بهرگی قوتابخانه و پیداویستییه کانی بو مالیکی
هه ژار، نه مه هه مووی لابردنی نازار له سهر ریگای خه لکییه و
چاکه ت بو دهنوسریته، به لام ته نها پاداشته که ی قیامه تییه؟!
نه خیره، به لکو له نه م دونیايشدا تو دلت زیاتر فراوانترده بیته،
له گه ل خه لکیدا زیاتر به میهرتر ده بیته، پاشانیش خودا
له گه لندا میهره بان ده بیته، به لام نایا نیمه هه ندیکمان به
پیچه وانهی نه م فهرمووده یه ناروین؟! له بریی نه وهی که ژینی برا
و خوشکانی موسلمانان ناسانتر بکه یین، سه ختتریده که یین،
له بریی نه وهی که زانسته که مان بو خزمه تی موسلمانان و
قیامه ت و دونیا مان به کاریه پنین، بو خراپه به کاریده هینین!
له بریی نه وهی که یارمه تی مال هه ژاریک بده یین، کاتیک به
دهستی راست کردمان، دهستی چه پ پی نه زانیته،

سنایینه کهین، قیدیۆینه کهین، بوئهوهی خه لک برانیت که ئیمه
خیرده کهین؟! ئایا ئه مه لابردنی ئازار له سه ر خه لکی له لایهن
ئیمه وهیه؟!

وهک ئه وه وایه که خوۆ کردییتی
په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {الذال علی الخیر کفاعله}، واته:
"ئه و که سه ی که رینۆینی خه لکی بو چاکه ده کات، وهک ئه وه
وایه که خوۆ کردییتی".

ئازیزان، خودا زۆر میهره بانه و میهره بانیی هه موو شتیکی له ئه م
دونیا یه دا گرتوه ته وه، به لام له قیامه تدا(رۆژی دوایی) ته نها بو
باوه ردارانه؛ ئه گه ر که سییک فه رمان به چاکه بکات، یا خود
رینماییی که سییک به چاکه بکات، ئه وا وهک ئه وه وایه که
خویشی ئه و کاره ی کردییت، به بی ئه وه ی هه یچ له خیری که سی
ئه نجامده ر که مبه کاته وه! به لام ئیمه هه تا چ راده یه ک رینماییی به
چاکه ده کهین؟! هه تا چ راده یه ک به که چه که مان ده لیین که
حیجاب و سه رپۆشبه که، هه تا چه ند به کوره که مان ده لیین که
نویره کانت بکه، هه تا چه ند به مال و منداله که مان ده لیین که

ئاگاداربن و كارى خراپه مه‌كهن، ئايا ئيمه به ئەم شيوه‌يهين،
ياخود ده‌لئين دهى كوره ئەگەر پيربوو، نووژه‌كانى ده‌كات، له
كاتيكددا دلنيانيت كه خۆت ده‌گه‌يت به ئيواره يان ده‌گه‌يت به
چركه‌يه‌كى تر، ئيتتر چۆن بۆ منداله‌كانت دلنيانيت؟! ده‌لئين
دهى جارى منداله، نازانيت! دهى ئەگەر به ئەم شيوه‌يه بيٽ،
ئەوا منداله‌كه‌ت هەر مندال ده‌بيٽ، وه‌ك منداليش ئەگەر ٣٠
سال ته‌مه‌نى بيٽ، له چاوى داىكو‌باوكدا هەر منداله.

له لاي يه‌كتري خۆشه‌ويست ده‌بن
په‌يامبه‌ر(د.خ) ده‌فه‌رمويٽ: {ته‌هادوا تحابوا}، واته: "ديارى به
يه‌كتري ببه‌خشن، له لاي يه‌كتري خۆشه‌ويست ده‌بن".
ره‌سولى خودا، رۆحم به‌فيدات بيٽ، ژينم قوربان‌ت بيٽ ئەى
باشترين ده‌رووناس، ئەى باشترين په‌روه‌رده‌كار؛ نازيزان،
تبييني‌تان‌كردوو‌ه كه كاتيك دياريه‌ك به‌برايه‌كى موسلمان‌ت،
يان به‌هاوسه‌رت ده‌به‌خشيت، ئەوا زياتر له لايان

خۆشهويست دهبيت! زياتر دليان به تو ده كړيته وه، له بهر
دياريه كه نا، له بهر نه وهی ئه مه پي ده گوتري ت گرنگي پيدان،
ئيس تا تو پيژينه وه كاني دهرووناساني جيهاني و خه لكی ئاسايي
خويشمان ده لين كه گرنگي پيدان خۆشهويستي دروسته كات،
په يامبه ريش (د.خ) فهرموويه كه دياري به يه كتری به خشن،
مهرج نبيه كه نهو دياريه شتيك بيت، له وه يه قسه يه ك بيت،
گرنگي پيدان يک بيت! ماشه للا له دانايي په يامبه ري خودا (د.خ)
دياري (گرنگي پيدان) به خشن، له لاي يه كتری خۆشهويستتر
ده بن، پاشان كه خۆشهويستي له نيو خيزانه كان، له نيو
هاورپكان، له نيو خزمان و دوستان بلا بووه وه، زينكي ناوازه
به ريده كه ين.

دونيآ زينداني باوهردارانه

په يامبه ر (د.خ) ده فهرمويت: {الدنيا سجن المؤمن وجنة
الكافر}، واته: "دونيآ به نديخانه ي باوهردارانه و به هه شتي
كافرانه".

ئايران، دونيا بۆ ئيمەى باوەردار زىندانىيەكە و، بۆ بىباوەرانىش
بەهەشتە، دەبينن كە بىباوەران لە ئەوپەرى خۆشىي دونيادان،
خاوەنى ئۆتۆمبىلى گرانبەها، خانوو، قىللا، ھۆتېلى گرانبەها و
تايبەتن، بەلام باوەردارانىش لە زىندانىيەكى گەورەدان، لەوہيە
پېرسن كە بۆچى ئەم دونيايە بۆ باوەرداران زىندانە، چونكە
خۆشبيەكانى دونيا و شەھوہتەكانى دونيا لە لاي بىباوەرانە، لە
كارى دزى و گۆرانى و شتە رېگەپىنەدراوہكان(حەرامكراوہكان)،
بەلام رېگەپىدراوہكان(حەلالەكان) لە لاي ئيمەى باوەردارن، كە
لەوانەيە بۆ باوەردار ئەو چىزەى نەيىت، چونكە ئيمەى باوەردار
لەسەر شەھوہت نين، لەسەر ئارەزووہ پىسەكانمان نين، ئيمەى
باوەردار بەسەر نەفسماندا زالين، نەفسيش ھەميشە داواى
شتى ناشەرى دەكات، بۆيە ئەم دونيايە بۆ ئيمەى باوەردار
وہك زىندان وايە، ئىستائىش لە ئەم سەردەمەدا حەرام ئاسانە و
حەلال گرانە، بۆيە بەتەواوى دونيا بووہ بە زىندانىك بۆ
باوەرداران، بەلام بەھەشتى راستەقىنە بۆ ئيمەيە.

باشترینتان

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فهرمویت: {خیرکم من تعلم القرآن وعلمه}،
واته: "باشترینتان ئه‌و که‌سه‌یه که‌ خۆی فی‌ری قورئان بی‌ت و
خه‌لکیش فی‌ربکات".

ره‌سولی خودا ده‌فهرمویت که‌ باشترینتان ئه‌وه‌یه که‌ خۆی فی‌ری
قورئان بکات و خه‌لکیش فی‌ربکات، به‌لام نازیزان، ئیمه‌ به‌ ئه‌م
شی‌وه‌یه‌ین، هه‌ندی‌کمانی لی‌ ده‌ربچی‌ت، یان ده‌چین خۆمان
فی‌ری مؤسیقا ده‌که‌ین، خۆمان ده‌چین خۆمان فی‌ری شتی
حه‌رام (ری‌گه‌ پینده‌راو) ده‌که‌ین، بو‌ئه‌وه‌ی شه‌هوه‌ته‌کان بو‌
خۆمان رابکی‌شین، شه‌یتانه‌کان بانگ‌به‌که‌ین و فریشته‌کان
ده‌ربکه‌ین! با من له‌ خۆمه‌وه‌ ده‌ستی‌بیکه‌م، له‌ کاتی‌کدا من

مۆسیقاژەن بووم، یارمەتیی خەلکم دەدا که فیڤری مۆسیقا بن،
مۆسیقام بلاودە کردەو، بۆیە دلم پربووبوو لە ڤەشی و
ناارامی، بەلێ، خوشەوویستان، بەلام که چێژی باوەرم وەرگرت،
ئەو کاتە هەموویانم لەگۆرنا، ئەو کتیبانەیی که پەییوەست بوون
بە هەر شتیکی دووربوون لە ئایینەو، لامبردن و ئەوانەیی که لە
ئایینیان نزیکە کردەو، هینامن و لەجیی ئەوانم دانا، تەنها
ئەوانەم هیشتەو که بابەتی ئایینیان تیبدا بەکارهاتوو،
خۆتان فیڤری زانستی شەری بکن، خۆتان فیڤری قورئان بکن.

ئایین ئامۆژگاریه

پەيامبەر(د.خ) دەفەر مویت: {الدین النصیحه}، واتە: "ئایین
ئامۆژگاریه".

بەلێ، دۆستان و ئازیزان، ئایین بەتەواوی ئامۆژگاریه، قورئان
کتیبە که یەتی، چیت لە ئەم دونیا یەدا دەویت که بۆ ژینیکی

بهخته وهر پيويسته، له قورئاندا ههيه، له ئايندا ههيه، له
بواړي هانداني كهسي، له هاوسه رگيري، له مامه له كردن له گه ل
خه لگي، له چوڼيه تبي قسه كردن به شپوازيكي دروست، له
زانستي ئاسمانه كان، هه رچيپه كت ده وپت، له ئاين و قورئاندا
به ردهسته كه وا بكه ن ژينيكي ئارامتر و ژينيكي به چيژ
به رپيكيه يت، ئاين ئاموژگاريه، به لام له وهيه پرسن كه چوڼ
ئاين ئاموژگاريه؟ ئاين ئاموژگاريمانده كات كه له گه ل
دايكوباو كماندا باش بين، رپزي درواسي كه مان بگرين، رپزي
گه وره و بچوك بگرين و ببه خشين، چا كه بكه ين، نوپژه كانمان
بكه ين، له خودا بترسين، هه ر له ئه وپش پياړينه وه، هه ر
كه سيك دهيه وپت ئاموژگاري له باشتري شته كان وه ر بگري ت،
با پيت و ئاموژگاري له ئاين وه ر بگري ت، چونكه ئاين نيوه
ونبووه كه ي ئيمه يه، ئاين ته وا كه ري ئيمه يه، ئاين وا ده كات كه
ئاموژگاري وه ر بگرين و ژينيكي پر له به خته وه ري و چيژ
به رپيكيه ين.

له ئیمه نییه

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموئیت: {لیس منا من لم یوقر کبیرنا}،
واته: "ئه‌وه‌ی که له‌گه‌ل بچووکه که ماندا به‌به‌زه‌یی نه‌بییت و ڕیز
له‌گه‌وره‌مان نه‌گرئیت، له‌ئیمه‌ نییه".

په‌یامبه‌ری خودا (د.خ) ڕۆحم بییت به‌فیدای، دایکوباو کم به
قوربانی بییت، ده‌فه‌رموئیت: "من که ده‌چمه‌ نوئیزه‌وه،
حه‌ز ده‌که‌م نوئیزه‌که‌م درئیزبکه‌مه‌وه، به‌لام که گویم له‌ده‌نگی
گریانی مندال ده‌بییت، نوئیزه‌که‌م کورتده‌که‌مه‌وه، له‌به‌ر جه‌رگ
و سوژی دایکی منداله‌که‌که‌ گوئی له‌گریانی منداله‌که‌ی
ده‌بییت". به‌لی، خوشه‌ویستمان ئه‌مه‌ ڕه‌وشتی په‌یامبه‌ر (د.خ)
بووه‌ به‌رانبه‌ر به‌ مندالان، به‌لام ئه‌ی ئیمه‌ چۆنین، پێیان ده‌لێین
که‌ جارئ مندالیت، قسه‌مه‌که‌! پێیان ده‌لێین که‌ مه‌یه
مه‌جلیسه‌وه، تو هئیشتا ماوته‌ فی‌ربیت، دواتریش که‌ بو
شوئینیکیش ده‌رۆن، داوای شتیک ده‌کات، ده‌لێین که‌ کوره‌که‌م

کچه کهم، تو گورهیت، عهیه! ئیستا ئه و منداله شوکدهییت،
نه دهزانییت گورهیه و نه دهزانییت بچووکه! رهسولی خودا
فیرماندهکات که ریژ له گورهکانمان بگرین، بهرانبهریان بهریژ
بین نهک وهک ئیستا هندیکمان دهریاندهکهین! هندیکمان
لییان ددهین! هندیکمان خواردنیان پی نادهین.

ئهوهی سوپاسی خه لکی نهکات

په یامبه (د.خ) دهفه رمویت: {من لم یشکر الناس لم یشکر
الله}، واته: "ئهوهی که سوپاسی خه لکی نهکات، سوپاسی
خودای گورهی نه کردوو".

پاک و پیگهردی بو خودای میهره بان، که دهزانییت مروؤف
بوونه وهریکی کومه لایه تییه و ناتوانییت به تهنها بژی و،
دهیشزانییت که چ دهرماییک بو راکیشانی خه لکی و خوخته
نیو دلی خه لکییه وه باشه! سوپاس له پینج پیت پیکهاتوو،
به لام واتای پینج سه د وشه ده دات، سوپاسکردنی خه لکی
کللیک بو چوونه نیو دلی خه لکییه وه و وادهکات که له لای

خه لکی خوشه ویست بیت، سوپاسی خه لکی بکه، واته
سوپاسی خه لکیت کردووه، ههر که سیکیش سوپاسی خودای
گه وره بکات، خودای گه وره و میهره بان په حمه تی خوی به سهردا
دهبارینیت، جا سوبحانه للا که سیک که خودای گه وره
په حمه ت و میهره بانیی خوی به سهردا بیارینیت، ده بیت چ
ژینیکی به خته وهر و دوور له ترس و قهلهقی و دلپراوکی بژیت،
ماشه للا خودایه گیان، خودایه، تکاده که بین که له ئه و که سانه
بین که په حمه ت و به زهیی خوتت به سهردا باراندوون و
خوشه ویستی خوت خستوووته نیو دلپانه وه، سوپاسی
خه لکی بکه، سوپاسی خودای گه وره ت کردووه!

ئه وهی په رحم به خه لکی نه کات

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {من لا یرحم الناس لا یرحمه
الله}، واته: "ئه وهی که په رحم به خه لکی نه کات، خودای
گه وره هیش په حمی پی ناکات".

ماشه لّلا له میهره بانیی په یامبهری خودا بو ئوممه ته کهی،
ماشه لّلا که چندیک خه می ئوممه ته کهی بووه و چندیک بو
رپی چاکه ئاموژگارییکردوون و له خراپه کاری
دوور یخستوونه ته وه، په یامبهری خودا ئاموژگاریمانده کات که
رهحم به خه لکی بکهین، بوئه وهی خودای گه وره ره حمان پی
بکات، جا وهک وتوویشمه، ههر که سیک خودای گه وره
رهحمی پی بکات، ئەوا ژینیکی تاییهت و ناوازه و دوور له ترس
و فشار بهریده کات، ئەگەر دته ویّت دلت فراوانییت، ئەگەر
دته ویّت به به خته وهری بژیت، ئەگەر دته ویّت دوور له
فشاری دهروونی بژیت، ئەوا له گه لّ خه لکیدا به رهحم به و
خودایش له گه لّ تودا به رهحم دهیّت، به لام ئایا ئیمه ههتا
چهند له گه لّ خه لکیدا به رهحمین، بوئه وهی خودا له گه لماندا
به رهحم بیّت، با وهلامی ئەو پرسیاره بو خوتان به جیبه یلم
نازیزان، ئەو فهرمووده یه ی رهسولی خودا له ژینتاندا
جیبه جیبه کهن و چاوه رپی ئەنجامه کهی بکهن، بزنانن که چ
گورانکارییهک له ژینی ئیوهدا رووده دات.

باوەردار ئاوینەى باوەرداره

پهيامبهرد.د.خ) دهفهرمویت: {المؤمن مرآة المؤمن}، واته:
"باوەردار ئاوینەى باوەرداره".

پاک و بێگهردى بۆ خودای گهوره که چۆن رهسولهکهى خۆى پر
زانست و زانیاری کردوو، رهسولى خودا له ئەم فهرموودهيهدا
دهفهرمویت که باوەردار ئاوینەى باوەرداره، قسهکهى زۆر
بهجییه و پریشیه له حیکمهت، لهوهیه پیرسن که چۆن
حیکمهتیک ئاخر بابه؟!!

کورد گوتهنى: "دل ئاوینەى دلّه"، ئەمه واتای چۆنه؟ باوەردار
کهسى باوەردار بۆ خۆى رادهکیشیت، کهسى خراپیش کهسى
خراپ رادهکیشیت، دهبنیت که هاوړی و دۆسته باوەردارهکان
دۆست و هاوړی باوەردار بۆ خۆیان پهیدادهکن، ئەمهیه که
واتای باوەردار ئاوینەى باوەرداره، تیبینیتکردوو که کاتیک تۆ

له گهڙ ھاوڙپيه ڪتدا قسه يه ڪ ده ڪه يت، قسه ڪه به دلي توڙيه و
ده لڙپيت ٽه ها ٽاڙيز، دل ٽاوينه ي دل، واته ٽيوه يه ڪتريان ٻو
يه ڪتري ڀاڪيڙ شاهه! به ٽهم شيوه يه يش باوه ڀدار ڪه سي باوه ڀدار
ٻو لاي خوي ڀاده ڪيڙپيت، جا ماشه لڙا ٽه گهر هاوڙي و
ٽاڙيزانت باوه ڀدار بن، ده پيت چ ڙينيڪت هه پيت! ده پيت
له لايه ن پهروه ڙنمانه وه چهند چاڪه مان ٻو بنووسرپيت! به لام
ٽه ي ٽه گهر له گهڙ ڀاسه واناني شه يتانه ڪاندا بين.

مالي هه موو باوه ڀداريڪه

په يامبه ر(د.خ) ده فهرموپت: {المسجد بيت كل مؤمن}، واته:
"مزگهوت مالي هه موو باوه ڀداريڪه".

مزگهوت، ده رگه يه ڪ ڪه هه ميشه ڪراوه يه، ده رمانخانه يه ڪ ڪه
هه رگيز به رهو ڀرووي هيج باوه ڀداريڪ داناخريپت، هه تا خور له
خورٽاواوه هه ٽه يات! ده رگه ي ته وبه ڪردن و ليڙخوشبونو تيڊا

داناخریت، ههتا رۆژ له رۆژئاواوه ههڵنهیات، مزگهوت مالیکه که ئارامی به دهروون دههخشیت، مزگهوت شوینیکه که تیدا شته مهحالهکان دهبنهوه به شتیکی ئاسایی، مزگهوت شوینیک بو داواکردنی ئهو شتهیه که تو پیت ئهستهمه، مزگهوت مالی خودای تاکوتهنهایه، ئهو خودایه که بهزهیهکهی ههموو شتیکی له ئهم دونیایه داگرتووتهوه و له قیامهتیشدا تهها بو باوهرداران، مزگهوت شوینی زانست و زانیارییه، مزگهوت شوینیکه که تیدا ههموو نهتهوهکان (ئینگلیز، چینی، ئیسپانی، عهرب، کورد، تورک...) تیدا پهستشدهکن و نوێژ بو خوداکهیان دهکن، که خودای ئیمهیشه، ئهویش ئهللایه؛ مزگهوت فهرامۆشمهکن، خودای گهوره رۆژی پینج جار بانگماندهکات، بوئهوهی ئاواتهکانمان بهیتتهدی، بوئهوهی لهگهلماندا بهرحم و بهزهیی بیت.

موسلمان ئهو کهسهیه

په پامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموږت: {المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده}، واته: "موسلمان نه و که‌سه‌یه که موسلمانان له ده‌ست و ده‌می پارږزاو بن".

نازیزان، نه‌وه قسه‌ی ره‌سولی خودایه، موسلمان نه و که‌سه‌یه که برا و خوشکه و موسلمانه‌کانی له ده‌ست و ده‌می پارږزاو بن، موسلمانی راسته‌قینه نه و موسلمانیه که قسه‌هینان و قسه‌بردنیان نه‌ییت، که دووزمانی و بوختانیان بو یه‌کتری نه‌ییت، که یه‌کتری تاوانبارنه‌کهن و نه‌مانه‌تی یه‌کتری پپارږن و دزی و فیل و گزی له یه‌کتری نه‌کهن، موسلمانی راسته‌قینه نه و که‌سه‌یه که خه‌لکی موسلمان له ده‌ست و ده‌می پارږزاو بن! به‌لام نایا نیمه‌هه‌تا چند خه‌لکی موسلمان له ده‌ست و له ده‌مان پارږزاو، هه‌تا چند جیی متمانه‌ی موسلمانانین، هه‌تا چند ږیز له یه‌کتری ده‌گرین، هه‌تا چند خوشه‌ویستی به یه‌کتری ده‌به‌خشین، هه‌تا چند ده‌ست و زمانمان پاراوه، با سه‌یریکی خومان بکه‌ین و به خوماندا بچینه‌وه، خوشه‌ویستان، با له‌سه‌ر سونه‌تی په‌پامبه‌ر (د.خ) ږوین خوشک و برایانی

موسلمانان، تکایه نازیزان، ژین کورته و کاتیش خیرایه، با
جوړیک بژین که شایسته‌ی ژین بیت.

ئوه‌ی که قسه‌بھیټ و قسه بیات

په‌یامبه‌ر(د.خ) ده‌فهرمویت: {لا یدخل الجنة قتات}، واته:
"ئوه‌ی که قسه‌بھیټ و قسه‌بیات، بوئوه‌ی نیوانی خه‌لکی
تیکدات و دووزمانیبکات، ناچیته به‌هسته‌وه".

کیمان هه‌یه که ئەم فەرمووده‌یه له ژینیدا جیبه‌جیبکات، کیمان
هه‌یه ئاخر؟! ئاخر ئەمه ئاگادارکه‌ره‌وه‌یه‌کی ترسناکه برایان و
خوشکانی موسلمانم، دووزمانیکردن و تیکدانی نیوانی
یه‌کتري، چۆن بچینه به‌هسته‌وه، یاخود چۆن بوونی به‌هسته
بکه‌ین دۆستان و نازیزان، با به‌س بیت، ئه‌وه‌نده غه‌یبه‌تی
یه‌کتري نه‌که‌ین، ئه‌وه‌نده دووزمانینه‌که‌ین، نیوانی نیوان دوو
که‌س تیکنه‌ده‌ین، چونکه له ده‌رگای کی‌ بدین، ئه‌وه له

ده‌رگامان ده‌دریته‌وه، خراپه به‌رانبه‌ر به کی بکه‌ین، خراپه
 دیته‌وه ریمان و، چاکه به‌رانبه‌ر به کی بکه‌ین، ئەو چاکه‌یه
 دیته‌وه ریگه‌مان، با ئەم فەرمووده‌یه بکه‌ین به بنچینه‌ی
 سه‌ره‌کیی ژینمان، با قسه‌نه‌هینین و قسه‌نه‌به‌ین، ئەو کاته
 هه‌ست به ئارامیی ده‌روون و ئارامیی ژینیش ده‌که‌ین،
 دواتریش وه‌ک فەرمووده‌که‌ی په‌یامبه‌ر (د.خ) ئینشائه‌للا
 ده‌چینه به‌هه‌شته‌وه، ئەوه‌ی که دووزمانییکات، ئەوه‌ی که
 نیوانی دوو که‌س تیکبدات، ئەوه‌ی که قسه‌به‌ینیت و
 قسه‌بات، ناچیتته به‌هه‌شته‌وه، ناچیتته به‌هه‌شته‌وه، ناچیتته
 به‌هه‌شته‌وه.

ئەگەر شه‌رمت نه‌کرد

په‌یامبه‌ر (د.خ) ده‌فهرمویت: {اذا لم تستح فاصنع ما شئت}،
 واته: "ئەگەر شه‌رمتنه‌کرد، چی ده‌که‌یت، بیکه".

چه‌نده‌مان هه‌یه که له‌گه‌ل ئەم فەرمووده‌یه‌دا بژین
 خۆشه‌ویستان، چه‌نده‌مان شه‌رمده‌که‌ین، چه‌نده‌مان به
 شه‌رمه‌وه ده‌ژین و به شه‌رمه‌وه قسه‌ده‌که‌ین و به شه‌رمه‌وه

هاتوچۆده کهین، به شهرمه وه جلوه برگ له بهرده کهین خوشکان
و برایانی موسلمانم! چندیکمان؟! ئاخر ره سولی خودا ده لیت
که ئه گهر شهرمتته کرد، چی ده کهیت، بیکه، ئه مه ئه وهنده
ئاسان نییه که تنها به ئاسایی وه ربگیریت، ئاخر ژین به
شهرمه وه جوانه، ئاخر شهرمکردن که سیئتیت دیاریده کات،
ئاخر شهرمکردن پزیزیکی تاییهت پی ده به خشیت، چندمان
شهرمه کهین؟! خوشکانی موسلمانم، چندمان له کاتی
قسه کردن له گه ل ره گهزی به رانه ردا شهرمه کهین؟! برایانی
موسلمانم، بو ئیمهیش به هه مان شیوه، چندمان له کاتی
قسه کردنماندا شهرمه کهین؟! چندمان له نیو مه جلیسه کاند
شهرمه کهین؟! هه تاکه ی بمانه ویئت خو مان بکهین به ژماره،
بوئه وهی چاومان له سه ر بیئت، بوئه وهی پیمان بلین ئه ها
هه زه لیه، ئه ها قسه خوشه، ئه ها کو میدیه؟!!

جوانیشی خوشده ویئت

په پيامبر (د.خ) ده فېرموږت: {ان الله جميل يحب الجمال}،

واته: "خودای گه وړه جوانه و جوانيشی خوښده وږت".

نهم فېرموودېه پې پيامبر (د.خ) فېرموودېه کی زور جوان و به پېزه، خودای گه وړه جوانه و جوانيشی خوښده وږت، وهک ده پشلین پاکوخواوینیش به شیک له باوهره، ئیمه باوهردار ده پت بونخوش و پاکوخواوین بین، ده پت به پاکوخواوینیمان بنا سرپینه وه نهک به بونی نارهق و نهک به بونی پېسمان، نهمه له سهه ئیمه ده که وږت نازیزانم، برایان و خوشکانی قه درگرانم، خودای گه وړه جوانيشی خوښده وږت، خودای میهره بان شته جوانه کانی خوښده وږت، خودای گه وړه کرده وه جوانه کانی خوښده وږت، خودای گه وړه باوهردارانی جوانی خوښده وږت، با ئیمه یش جوان بین، به لام جوانی پوخسار نا! خودای گه وړه سهیری پوخساریکمان ناکات که چرچده پت، خودای گه وړه سهیری دلّمان ده کات، سهیری نیه تمان ده کات، با دلّمان جوانبکه ین، با کرده وه مان جوانبکه ین، چونکه خودا جوانه و جوانيشی خوښده وږت.

په شیمانبوونه وه له تاوان

په یامبه (د.خ) ده فهرمویت: {الندم توبه}، واته:

"په شیمانبوونه وه له تاوان ته و به یه".

نازیزانم، برایانم، خوشکانم، دوستانم، چندمان هه یه که
له سهر تاوانه که مان په شیمان بین؟! چندمان هه یه که له بری
ئه وهی بو تاوانه کانمان بگرین و په شیمانی دهر بپرین،
دلخو شده بین! چندمان هه یه که له دواي ئه نجامدانی
تاوانه که راسته وخو سوژده یه کی بردییت و په شیمانی خو ی بو
خودا دهر بپریتی، په شیمانی بو ئه للا دهر بپریتی، نازیزان،
ئاخر تاوانکردن ئه وهنده ئاسان نییه، هیچ تاوانیک بچووک
نییه، ههر تاوانی بچووک، سهرده کی شیت و به ره و تاوانی گه وره
ده تبات، ههر شتی بچووک که شتی گه وره ی لی به ره همدیت!

ئاخر هەر تۆویکه که دهییت به داریک، چندمان دوو رکات
نوژی له دوای تاوانه که ی کردوو! یاخود با بلیم، ئایا هەر
په شیمان بووین له ئهوهی که تاوانمان کردوو، یان بهرانبهر به
ئهلا چاوقایم بووین، با بهس بییت، چاوقایمیمان با بهسییت،
رووقایمی ئیمه بهرانبهر به خودا، با له خودا بترسین، ئاخر تۆ
تاوان بهرانبهر به مروقییک ناکهیت، تۆ تاوان بهرانبهر به خودا
دهکهیت، ئاخر تۆ سه ریچی یاسایه ک ناکهیت که مروقه کان
دایانرشتوو، تۆ سه ریچی یاسای خودا دهکهیت.

وشه ی باش و جوان

په یامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {کلمه طیبه صدقه}، واته:

"قسه ی باش خیر و چاکه یه".

په یامبه ری خودا ده فهرمویت که قسه ی باش خیر و چاکه یه،
بویه فه رمانمان پی ده کات که قسه مان جوان بییت، گو فتارمان

له گه‌ل دهوروبه‌رمان، له گه‌ل دایکوباوکمان، له گه‌ل
هاورپیکانمان، له گه‌ل دۆستانمان، له گه‌ل که سوکارمان جوان
بیٚت، قسه‌ی جوان که سیٚتییه کی جوان به ئیمه ده‌به‌خشیٚت،
پاشان له لای خودا خیر و چاکه‌مان بو دهنووسریٚت، وشه‌ی
جوان و کرده‌وه‌ی جوان له لای خه‌لکی و له لای دۆستانمان
کاریگه‌ری دروستده‌کات، پاشانیش ئه‌گه‌ر گوفتار و کردارمان
جوان بوو، له لای خودا خۆشه‌ویست ده‌بین، پاشان له لای
خه‌لکی سه‌ر زه‌وی خۆشه‌ویست ده‌بین، خۆشه‌ویستییه کی
بیٚمه‌رج، ئاخ‌ر خۆشه‌ویستییه کی بیٚمه‌رج ئه‌وه‌نده ئاسان نییه!
ئه‌وه‌نده به‌ئاسانی به‌ده‌ستتایه‌ت، خۆشه‌ویستییه ک
خۆشه‌ویستی دایکوباوک زیاتر بیٚت، ئه‌گه‌ر تو به‌ دوا‌ی ئه‌و
خۆشه‌ویستییه‌دا ویٚلیت، ئه‌وا قسه‌ و کرده‌وه‌ و گوفتارت
جوانبکه، قسه‌ی جوان و باش خیر و چاکه‌یه، ئه‌مه بکه به
یاسایه کی ژینت، بیکه به‌ بنچینه‌ی ژینت، ئه‌و کاته هه‌ست به
گۆرانکاری ژینت ده‌که‌یت.

توره‌مه‌به، به‌هه‌شت بوچی هه‌یه؟

په پامبه (د.خ) ده فهرمویت: { لا تغضب ولك الجنة } ،
توره مبه به ههشت بوچی ههیه .

توره یی له شهیتانه وهیه، نارامییش له پوره ردگار، له
پوره ریته وهیه، به لام چندمان ههیه که توره نه بین، له سه
شتی بیمانا، له سه خواردن، له سه ترافیک، له سه
گه راج (شوینی وهستانی ئوتومییل)، له سه جلوبه رگ، له سه
پاره ... توره نه بین، بو توره ده بیت، بوچی شهیتان له خوت
نزیکه ده کیته وه، بوچی نارامنا بته وه، که میک بارودوخه که
بچو کبه وه، هه موو شتی که شایه نی توره بوون نییه، دایکت که
نیسکینه یه کی لیناوه، شایه نی هاوارکردن و توره بوون به سه ریدا
نییه، نه و گه ده یه شت شایه نی نه وه نییه که به به تالی
به یلریته وه له سه نه وهی که دایکت نیسکینه یه کی لیناوه، ئی
ئاخر مال ههیه که محتاجی نه و نیسکینه یه نی که تو له سه ری
هاوار به سه دایکتدا ده کیت! ئاخر به ههشت بوچی ههیه،
نه ی خوشکی قه درگرانم، نه ی برای موسلمانم، نه ی توره ی
له سه نه وهی که هه ژاریت، توره ییت له سه نه وهی که کارت

نییه؟ ئی ئەمانه هه مووی تاقیکردنهوهی خودایه، ئی خودا خۆی
ئهو کهسانه تاقیده کاتهوه که خوشیدهوین، کهسانی باوهردار
تاقیده کاتهوه.

پارانهوه په رستشه

په یامبه (د.خ) ده فهرمویت: {الدعاء هو العبادة}، واته:
"پارانهوه له خودای گهوره په رستشه".

کلیلی ده رگه داخراوه کان، کردنهوهی ده رگه مه حاله کان و
به دیهینانی شته ئەسته مه کان نرایه، وهک په یامبه (د.خ)
ده فهرمویت که پارانهوه له خودای گهوره په رستشه، بپارپوه له
خودا، ده رگه داخراوه کانت بو ده کاتهوه، شیفای نه خوشیبه کان
دهدات، چاره سه ری کیشه کان ده کات، پارانهوه له خودا
جوړئته، ئە گهر بیتته دی، ره حمه ته، ئە گهر نه یه ته دی، حکمه ته؛
دلنیا به که خودای گهوره بیسه ری نزا کانتته، دلنیا به که ئاگاداری
کیشه کانتته، ئاگاداری ئازاره کانتته، ئاگاداری ته نهایته ئازیری
من، نزابکه و بپارپوه، رۆژیک دیت که ئەو شته ی که ۲۰ سأل

لهمه و بهر داوا تکر دووه، به کاردانه و هیه کی سهیره وه ده لئیت
سوبحانه لّلا، ده بینیت که خودا ده زانیت له چ کاتیکدا
پییوسته ئه و شتهت پی بدات، له چ کاتیکدا ئه و ده رگه
ئهسته مه ده کاته وه، له چ کاتیکدا شیفاتده دات، دلنیا به که
هه موو شته کان بو تو حیکمهت و رهحمهت و خیره نازیزی من،
سوور به له سه ر نزا کردنت، خودای گه وره ئه وانهی خو شده ویت
که له سه ر داواکانیان سوورن.

بیبه شبوون له نهرمونیانی

په یامبه ر (د.خ) ده فه رمویت: {من یحرم الرفق یحرم الخیر کله}،
واته: "هه ر که سیک له نهرمونیانی بیبه شبییت، ئه وه له هه موو
خیری ک بیبه شبووه".

نهرمونیانی کردنه وه ی هه ژمار ی دلّه کانه، به بی تپه ره وشه
نهرمونیانی کللی به ده سه ته ی نانی دلّه کانه، نهرمونیانی بنیاد نه ری
که سی تی به کی سه ر که وتوو و کاری گه ره، نهرمونیانی له لای خه لکی

خۆشه‌ویستتده کات، په یامبه‌ر (د.خ) خۆی که سیتیه کی
نهرمونیان و له سه‌رخۆی هه‌بووه، با ئیمه‌یش چاو له ئەو بکه‌ین،
سونه‌ته‌کانی ئەو دووباره‌بکه‌ینه‌وه، ئەو کاته ئەنجامه‌که‌ی له
ژینماندا ده‌بینین، به‌لام به‌داخه‌وه‌م که ده‌لیم زۆربه‌مان چاو له
که‌سائیک ده‌که‌ین که هه‌تا ئیستا سوژده‌یه‌کیان بو‌خودا
نهربردووه، یاخود باشت‌ره‌ بلیم که ته‌نها له مانگه‌ پیرۆزه‌کان وه‌ک
رهمه‌زان یان یه‌کیک له یاده‌ پیرۆزه‌کان یان له کاته ناخۆشه‌کان
باشتره‌ بلیم که خودایان بیره‌که‌ویته‌وه، با چاو له ره‌وشت و
نهرمونیانی ره‌سولی خودا، پیشه‌وای مروّقایه‌تی بکه‌ین، ئایا
ئیستا ئیمه‌ له‌گه‌ل خه‌لکیدا نهرمونیانین، له‌گه‌ل مندال و
دایکوباو کماندا نهرمونیانین؟! له‌گوفتار و کرده‌وه‌مان
نهرمونیانین، یاخود هه‌میشه له‌توره‌بیدا ده‌کولین خودا خودای
که‌سیکمانه‌ که بی‌ت و پێیدا بریژین!؟

سلاو له‌یه‌کتري بکه‌ن

په پامبه (د.خ) ده فهرمویت: {افشوا السلام بینکم تحابوا}،
واته: "سلاو له یه کتری بکهن، یه کتریتان خوښده ویت".
ئهم فهرمووده یه پرهسولی خودا که ده فهرمویت سلاو له
یه کتری بکهن، یه کتریتان خوښده ویت، سلاوکردن، ئیمه
هموو پروژیک دووباره یده که ینه وه، به لام به داخوه له بری
ئوهی که به وه لامه گونجاوه که ی خوئی بیت، ده لئین
سهرچاوم، وهک ئوه وایه که منته به سهر یه کتریدا بکهین،
که که سیک سه لامان لی بکات، باشته بلیم که داماو ئه
که سه یه که بیت ده لئیت سلام علیکم، واته سلاوی خودات لی
بیت، هندی کم انیش چهنده رووقایمانه ده لئین سهرچاوا!
له بری ئوهی که وه لامه که مان سلام علیکم و رحمة الله، واته
سلاوی خودا و په حمه تی خودا به سهرتدا پرژیت! ئیمه ده لئین
سهرچاوم، که سی موسلمان ده بیت سلام علیکم سلاوه که ی
بیت و سلام علیکم و رحمة الله وه لامه که ی بیت نهک
سهرچاوم، ئهمه له گه ل په وشتی موسلمانان پیچه وانیه، با

سلاو له په کتری بکهین، بوئوهوی خوشه ویستی له نیوانماندا
دروستییت، بو ژینیکی باستر، بو ژینیکی نارامتر.

نیشانهی کهسی دووروو

په یامبه (د.خ) ده فهرمویت: {آیه المنافق ثلاث إذا حدث
كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان}، واته:

"نیشانهی مروقی دووروو سی شته: نه گهر قسه بکات،
درود هکات؛ نه گهر به لیبندات، نایبته سهر؛ نه گهر نامانه تی له
لا دابریت، نه وا خیانه تی لی ده کات".

به راستی که نه م فهرمووده یه م خوینده وه، وه ک بلیت
رایچله کاند م! وه ک بلیت ترسیک له دلما دروستبوو،
خودای گوره ده بیت نیمه چند له گهل تو و له گهل
دروستکراوه کانتدا دووروو بین، هه لبت نیمه هه ندیکمان

له گه لٽدا زور دووړوو بووین، خودایه، لیمان بیوره و لیمان
خوښبیه، چند جار به لیئمانداوه، خودایه، نویژده کهین، به لام
ئه وه مان بو جیبه جییکه، به لام دواتر که بو جیبه جییکردووین،
دووړوو بووین له به رانبه ری، له به رانبه ر کخ خودای تاک و
ته نها! چند جار به لیئمان به خودا داوه و شکاندوومانه!
مالویران خو مان! چند جار که سیک متمانه ی پی کردووین و
ئامانه تی له لا داناوین، به لام خیانه تمان لی کردووه! چند جار
درؤمان کردووه! چند جار به لیئمان شکاندووه! خودایه،
ئه وه نده تاوانبارین، وه ک ئه و پیاوه ی که ده یفه رموو خودایه به
ره حمه تی تو نه بیټ، ناچینه به هه شته وه.

ئه گهر دوو کهس

په پیامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {اذا كان اثنان يتناحيان فلا تدخل
بينهما}، واته: "ئه گهر دوو کهس به نه یی قسه یانکرد، مه رؤ
نیوانیانه وه".

ماشه لّلا له رهوشته رزی پیامبری خودا (د.خ)، ماشه لّلا له
ئهو که سیتییه بهرز و نایابه. ئایا ئیمه ههتا چند جیبه جیکه ری
ئهف ره مووده یه پیامبرین (د.خ)، پیمان ده فهرمویت که
ئه گهر دوو کهس به نهیئی قسه یانکرد، مه چنه نیوانیانه وه، به لام
هه ندیکمان که دوو کهس به نهیئی قسه ده کهن، بو نمونه:
خوشک و برایه کی موسلمان قسه یه کی نهیئی ده کهن،
یه کسه ره بوچوونمان بو لایه کی خراب ده روات، له وه یه
هه ندیکمان بلیین ئه ها ئه وه تا وهک زمانه بازار پیه که ی خو مان
که پلاندی، ئه ریوه لّلا ئیشی خو ی کرد کاکم! ئه مه که ی له
رهوشتی ئیمه ی موسلمانه دوستان و نازیرانم؟! ئه مه که ی
رهوشتی پیامبر بووه، ئیمه چون له رۆژی دوا پیدا له روومان
بیته که بلیین خودایه ئیمه ی له ئومه تی موحه ممه دین، له
نه ته وه ی ره سوله که ی توین؟! ئه گهر دوو کهس به یه که وه
به نهیئی قسه ده کهن، ئیمه راسته وخو ده مانه ویت بچینه
نیوانیانه وه، ئاخر بابه ئه مه که ی کاری ئیمه یه!؟

نزیکتیریتان له من

په پامبه (د.خ) ده فهرمویت: {اقریکم منی مجلسا یوم القیامه
احسنکم اخلاقا}، واته: "له رږڅی قیامه تدا نزیکتیریتان له
منه وه رهوشت جوانترینتانه".

ئاخر نزیکتیرین له کی؟! له رهسولی خودا، له سهروه ری
مرږقایه تی نازیزانم، دهی نه گهر ئاره زوومانه، ئاواتمانه له رږڅی
قیامه تدا له گه ل رهسولی خودادا بین، به لکو له نه وه وه نزیکتیرین
بین، نه وکسه یه که جوانترین رهوشتی هیه، دهی با ئیمه
رهوشتمان جوانبکه یین، کرده وه و گوftarمان یه ک قسه بیټ،
نه ک وه ک کورده واری گوته نی: بانیک و دوو هه وایین! یاخود
یه ک ئایین نه بین له به رانبه ر قسه ی خو مان! نه گهر ده مانه ویټ
له سهروه ری مرږقایه تی نزیک بین، با رهوشتمان جوانبکه یین،
رهوشتمان له گه ل دایکوباوک و له گه ل برا و خوشکانمان، له گه ل
ماموستایانمان، له گه ل کارگوزاره کان، له گه ل مندا له کان،
له گه ل بالنده کان، له گه ل ئازه له کان، با خاوه نی رهوشتی کی

جوان بین و به‌به‌زهی و چاوی میهره‌وه سه‌یریان‌بکه‌ین، خودای
گه‌وره په‌حم به‌ئه‌و که‌سانه ده‌کات که په‌حم به‌خه‌لکی ده‌که‌ن،
وه‌ک ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که په‌یام‌به‌ر (د.خ) که ده‌فه‌رموئیت:
"من لا یرحم الناس لا یرحمه الله"، واته: "ئه‌وه‌ی په‌حم به
خه‌لکی نه‌کات، خودایش په‌حمی پی‌ناکات".

باشترین به‌نده‌کانی خودای گه‌وره

په‌یام‌به‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموئیت: {ان افضل عباد الله يوم القيامة
الحمادون}، واته: "باشترین به‌نده‌کانی خودای گه‌وره له‌پوژی
قیامه‌تدا ئه‌وانه‌ن که زور سوپاسی خودای گه‌وره ده‌که‌ن".
دوستان و خو‌شه‌ویستانم، ئی‌مه هه‌تا چند له‌دل‌مانه‌وه و به
نیه‌تیکی پاکه‌وه سوپاسی خودای گه‌وره ده‌که‌ین، نه‌ک ته‌نها به
قسه‌ی سه‌ر زاره‌کی! ئه‌ی ئازیزان و دوستانم، ئه‌ی خوشک و
برای موسلمانم، ئی‌مه هه‌تا چند له‌کاته ناخو‌شه‌کاندا

سو پاسی خودای گه وره ده کهین، وهک چۆن له کاته
خۆشه کاندای سو پاسی خودای گه وره ده کهین! ئەی ئازیزانم،
ئیمه ههتا چهند سو پاسی خودای گه وره ده کهین، کاتیک
شتیک ئازیزمان لی دەستینیتته وه، بۆئوهی شتیکی نایابترمان
پیشکه شبکات! ئەی خۆشه ویستانم، ئیمه ههتا چهند له کاته
هه ره سه خته کاندای سو پاسی خودای گه وره ده کهین! یاخود
ته نها له ئەو کاتانهی که دلخۆشین، سو پاسی ئیلاهی ده کهین!
دهی ئەگه ره ده مانه ویته له رۆژی قیامه تدا ئیمه له با شترین
به نده کانی خودا بین، ئەوا با له ئەوانه بین که زۆر سو پاسی
خودای گه وره بکهین، هه م له کاته ناخۆشه کاندای، هه م له کاته
خۆشه کاندای، هه میشه له کاتی به لا و موسیبه تدا.

خودای گه وره پێی خۆشه

په یامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ
عَمَلًا أَنْ يَتَّقَنَهُ}، واته: "خودای گه وره پێی خۆشه، ئەگه ره
یه کییک له ئیوه کاریکی کرد، به ریکوپیکی و ته واوی بیكات".

ئایا چند له ئیمه کاره کهمان به ته واوی و به ریکوپییکی ده کهین!
ئایا چندیک له ئیمه ئەم قسه یه یه یامبه ر(د.خ) له ژینماندا
جیبه جیده کهین؟! چندمان له کاریکه وه بو کاریکی تر، له
زمانیکه وه بو زمانیکی تر، له پرۆژه یه که وه بو پرۆژه یه کی تر!
ههتا که ی به ئەم شیوه یه بین، ههتا که ی وا بکهین که خودا
ره حمان پێ نه کات، له بریی به زهیی غه زه بمان بو بنیڕیت! با
ئەم قسه یه یه ره سولی خودا که ده فهرمویت خودای گه وره پیی
خۆشه، ئەگه ره یه کییک له ئیوه کاریکی کرد، به ریکوپییکی
ته واوی بکات، بکهین به پرۆگرامی ژینمان، ئەو کاته ده بینین که
چۆن سه رکه وتن روومان تی ده کات و، یه کییک له هۆکاره کانی
سه رکه وتن ئەوه یه که به ته واوی و ریکوپییکی بیکهین، ئەو کاته
به سه رکه وتووپی ههنگاوی یه که ممان ده برین و ده چینه
ههنگاوی دووه مه وه.

خودای گهوره خوشیدهوئیت

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموئیت: {إن الله يحب العبد التقي الغني الخفي}، واته: "خودای گه‌وره به‌نده‌ی خو‌پاریژ، له‌خوداترس، ده‌وله‌مه‌ند، نه‌ناسراو و شاراوه‌ی خو‌شده‌وئیت".

ئیمه‌هه‌تا چ‌ه‌ند ده‌وله‌مه‌ندی‌مان بو‌ ک‌رینی به‌هه‌شت له‌ ئەم دونیا‌یه‌دا به‌کارده‌هیئین! ئە‌ی خودا‌پیداوان، به‌خشن له‌پیناوی خودا، له‌ ئەم دونیا‌یه‌دا به‌هه‌شت ب‌ک‌رن، به‌ سامانی‌ک که خودای گه‌وره‌ پ‌یی به‌خشیون و له‌ پیناوی به‌ده‌سته‌پینانی ره‌زامه‌ندیی ئەو و خو‌شه‌ویستی ئەو بیبه‌خشن، مال به‌ به‌خشین که‌مناکات نازیزان و خو‌شه‌ویستان، وه‌ک

په‌یامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموئیت: {ما نقص مال عبد من صدقة}، واته: "مال به‌ به‌خشین که‌مناکات". ئە‌ی چ‌ه‌ندی‌ک له‌ ئیمه‌ به‌ نه‌ناسراوی خ‌یر و چ‌اکه‌ ده‌که‌ین و سن‌پینا‌که‌ین و له‌ لای یه‌کت‌رییش با‌سینا‌که‌ین؟! چ‌ه‌ندی‌ک‌مان بو‌ پ‌ۆز نالیین ئە‌ها چ‌یه‌، جا با‌به‌ منیش خ‌یرم‌کرد، ئە‌مرۆ دامه‌ فه‌قیری‌ک، نازیز، ئە‌گه‌ر خ‌یرمان‌کرد، با ئە‌وه‌ ره‌وشتمان بی‌ت که‌ به‌ ده‌ستی راست

کردمان، دهستی چهپ ئاگاداری ئەم کاره نهییت، ئەی ئازیزان،
چەندیک ئیمە لەخوداترسین و خوپاریژین، خوپاریژین لە
نەزەر، لەسەیکردنی جەستەیی بەرانبەر، لەخواردنی مالی
حەرام، لەدرۆکردن، لەبوختانکردن؟!!

ئەوانەیی که بو خودا یەکتریان خوشدەویت

پەيامبەر(د.خ) دەفەرمویت: {المتحابین فی الله فی ضل
العرش}، واتە: "ئەوانەیی که بو خودا یەکتریان خوشدەویت،
لە ژێر سیبەری عەرشی خودادان".

ئازیزان، ئایا ئیمە هەتا چەند یەکتریان لەپیناوی خودادا
خوشدەویت، ئایا ئیمە ئەوەندە لەبەر مەرج(بەرژەوهندی)
یەکتریان خوشدەویت، لەبەر خودای گەورە یەکتریان
خوشدەویت؟! ئایا ئەوەندە ئیمە بە دواي دەرختنی عەیبی
یەکترییەوهین، ئەوەندە بە دواي دەرختنی جوانییەکانی
یەکترییەوهین؟! ئایا ئەوەندە ئیمە لەسەر شتتی بیمانا،
لەسەر پۆبجی(یارییەکی ئەلیکترونییە) رق لە یەکتری

هه‌لده‌گرین، ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر نوێژه‌کانمان و له‌سه‌ر
قورئان‌خویندمان رِق له‌یه‌کتري هه‌لده‌گرین؟! ئایا ئه‌وه‌نده‌ی
ئیمه له‌سه‌ر پاره و له‌سه‌ر ئۆتۆمبیل رِق له‌یه‌کتري هه‌لده‌گرین،
له‌به‌ر زه‌کات و له‌به‌ر خێرکردن رِق له‌یه‌کتري هه‌لده‌گرین، ئایا
ئیمه یه‌کتريمان له‌به‌ر خودا خۆشده‌ویت؟! ئایا ئیمه خۆمانمان
خۆشده‌ویت؟! ئایا به‌س نه‌ییت، کاتی ئه‌وه نه‌هاتوو که واز له
ئهو شته بیمانایه به‌یین که زیان به‌قیامهت و دونیامان
ده‌گه‌یه‌نن، زیان به‌ئومه‌تی موسلمانان ده‌گه‌یه‌نن؟! با
به‌خۆماندا بچینه‌وه، با یه‌کتريمان له‌به‌ر خودا خۆشبویت.

پازیبوونی په‌روه‌رین

په‌یامبه‌ر(د.خ) ده‌فه‌رمویت: {رضا الرب في رضا الوالدين
وسخطة في سخطهما}، واته: "په‌زامه‌ندی خودای گه‌وره له
په‌زامه‌ندی دایکوباوکدایه و، تو په‌ی خودای گه‌وره له تو په‌ی
دایکوباوکدایه".

کاتیک دایکوباوکمان لیمان رازیین، ئەوا خودای گهوره‌یش له
ئیمه رازیده‌ییت! کاتیک ئەوان لیمان تورهبین، خودایش لیمان
تورهدە‌ییت، ئاخر خودا کهم نییه نازیزان! ئاخر تورهبوونی خودا
وهک تورهبوونی مروّقه‌کان نییه نازیزانم، ئاخر ئیمه هه‌تا چند
به‌پیی ئەو فه‌رمووده‌یه ده‌رۆین، هه‌تا چند له‌سه‌ر خواردن،
له‌سه‌ر چوونه‌ده‌ره‌وه، له‌سه‌ر جلو‌به‌رگ، له‌سه‌ر پارە، له
دایکوباوکمان تورهنه‌بووین، چند جار شه‌رمانه‌کردوو؟! هه‌تا
چند له‌بریی ئەوه‌ی که بلّیین دایکه خو‌شه‌ویستم، باوکی
کو‌له‌که‌ی ماله‌که‌مان، چرای ماله‌که‌مان، ئیوهم هه‌بن، ئیتر دنیا
بو من به‌سه، گوتوو‌مانه ده‌ برۆخوا، تو که‌ی باوکیت، تخوا تو
که‌ی دایکیت، نازانیت چیشتی خو‌ش لی‌نییت، ئاخر چۆن
خودا لیمان رازیده‌ییت که به ئەم شیوه‌یه بین، ئاخر نزای
دایکوباوک له لای خودای گهوره‌قبوله و ره‌ت‌بوونه‌وه‌ی نییه،
ئاخر ئەی ئە‌گەر دایکوباوکمان له لای ئە‌للا نزیان لی کردین،
ئیمه‌ی داماو چی بکه‌ین؟!!

باوهردار ده‌مپیس نییه

په‌یام‌بهر (د.خ) ده‌فره‌مویت: {لیس المؤمن بالطعان، ولا اللعان، ولا الفاحش، ولا البذيء}، واته: "باوهردار تانه و ته‌شه‌دار و نه‌فره‌تکار و جنیوفرۆش و ده‌مپیس نییه".

ئیمه با له خۆمان بپرسین خۆشه‌و‌یستانم، ئیمه هه‌تا چهند نه‌فره‌تکار نین؟ ئیمه هه‌تا چهند به‌ران‌بهر به‌ره‌گه‌زی به‌ران‌بهر ته‌شه‌نده‌دار و توان‌چچی (ته‌علیق‌چی) نین، یاخود هه‌ر که‌سی‌ک بی‌ت که بمانه‌و‌یت توان‌جی لی بده‌ین، به‌خۆ‌یشمان ده‌لین باوهر‌دار، به‌راستی ئه‌و قسه‌یه‌ی ئیمه وه‌ک بانیک و دوو هه‌وا وایه! ئیمه هه‌تا چهند به‌کتری به‌نه‌فره‌تناکه‌ین! هه‌تا چهند به‌ران‌بهر به‌به‌کتری ده‌مپیس نین، به‌تایه‌تی ئه‌م جاره رووده‌که‌مه هه‌ندیک له‌برایانی موسلمان، که به‌ناوی هاو‌رپیه‌تیه‌وه، به‌ناوی زۆر ناشرین به‌کتری بانگ‌ده‌که‌ن، بۆ نموونه: موحه‌ممهد ناوی سه‌روه‌ری مروّقایه‌تییه، ده‌لین حه‌مه! یان به‌به‌نده‌ی خودا، به‌عه‌بدوللا ده‌لین عه‌به! ئاخ‌ر ئه‌مه

چۆن، يان به يه كتری ده لّیين ده برۆ ئه و لاوه كوری سه*گ، يان
ده لّیين وه لبه، وهك ئه وهی كه به ئازهلّيك ده لّیين نهك
مروّقیك! بوّ ئه م قسانه ببورن، به لام شتیكي واكه وتیبه، يا خود
به ناوی خو شه ویستی و لیكنزیكیبه وه جنیو به يه كتری
ده دهین، ئه مانه رهفتاری باوهردار نین، نا!

نیشانهی باشیی مروّقی موسلمان

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {من حسن إسلام المرء تركه مالا
یعنیه}، واته: "نیشانهی باشیی مروّقی موسلمان ئه وه یه كه واز
له كاریك بهیئیت كه په یوه ندیی به ئه وه وه نه بیّت"، واته
خو هه لقور تیئهر نه بیّت.

ئه م فه رمووده یه ی ره سولی خودا پر به پیستی هه ندیكمانه،
ماشه لّلا له ره وشته رزیی په یامبه ر(د.خ) كه فه رمانمان پین
ده كات، تیکه لّی كاریك نه بین و واز له كاریك بهیئین كه هیچ
په یوه ندیبه كی به ئیمه وه نه بیّت و، خو مان له هه موو شتیك
نه كه بین به ریشسپی و خو مانى تی هه لّنه قور تیئین، به لام ئایا

هه موومان واين؟! هه نديک جار هه بووه که شتيک په يوه نديی
 به ئيمه وه نه بووه، چووین و خوومان خستووه ته ناوييه وه، ئاخر
 ئه مه کاری موسلمانان باش نييه، ئه مه پيچه وانهی
 فهرمووده که ی ره سولی خودايه، چند جار هه بووه که شه پری
 هاوړيکانمان که هيچ په يوه نديی به ئيمه وه نه بووه، خوومان
 خستووه ته ناوی، له کاتيکدا هه ر کاری به ئيمه وه نييه، به ناوی
 گيانفیدا ييه وه له پيئاوی هاوړييه تی و براييه تيدا خوومان
 ته داخولی ئه و شه ره ده که ين، که له وانیه که سی به رانبر که
 ئيمه وای بو ده که ين، ئه و بو ئيمه وای نه يیت، به لکو له کاتي
 ته نگاندها هه ر به جيما نه يي لیت.

هه ر که سيک له ئيوه

په يامبه ر (د.خ) ده فهرمو يیت: {من استطاع منکم أن ينفع أخاه
 فلينفعه}، واته: "هه ر که سيک له ئيوه توانای سوود گه ياندنی
 به برا که ی هه بوو، با سوودی پي بگه يه نيیت".

نازیزانم، خودای گه‌وره ئیمه‌ی به به‌هره‌یه که‌وه ئافراندووه، واته
هره‌یه کی‌کمان خاوه‌نی به‌هره‌یه کی تاییه‌تین، با به‌و به‌هره‌یه‌ی
که هه‌مانه، بتوانین قیامه‌تمان به‌ده‌سته‌یه‌نین، بتوانین
به‌هه‌شت به‌ده‌سته‌یه‌نین، ئه‌وه‌تا ره‌سولی خودا فه‌رمانمان پین
ده‌کات که یارمه‌تیی برا موسلمانانمان بده‌ین، هاوکاری
خوشکه قه‌درگرانه‌کانمان بکه‌ین؛ خوشه‌ویستان، یارمه‌تیی هر
که‌سیک بده‌ین، ئه‌وا دلنیا بن که هه‌م له ئه‌و دونیا و هه‌م له ئه‌م
دونیا دیته‌وه ریگه‌مان، جا چ به‌ لاچوونی به‌لایه‌ک له‌سه‌رمان
بی‌ت، یان به‌ هاوکاری کردنمانه‌وه له‌لایه‌ن خه‌لکیه‌وه بی‌ت؛
خوشه‌ویستان، دونیا کاتییه، با ئه‌وه‌ی که ده‌یزانین، له‌پیناوی
خودادا یارمه‌تیی برا و خوشکه موسلمانانمان بده‌ین؛
دۆستانم، چاکه‌بکه، چاکه‌ دیته‌وه پیت، مه‌رج نییه که ئه‌و
چاکه‌یه‌ی تو ده‌یکه‌یت، هر بواری ماددی بی‌ت، ده‌کریت
فی‌کردنی زمانیکی وه‌ک زمانی عه‌ره‌بی، ئینگلیزی به
موسلمانان یان فی‌کردنی قورئانی پی‌رۆز، یان بابه‌ته‌ زانستییه
شه‌رعییه‌کان بی‌ت، دلنیا بن که خودای گه‌وره به‌ باشت
پاداشتمانه‌داته‌وه.

تۆبه کار له تاوان

په پيامبهر (د.خ) ده فهرمويت: {التائب من الذنب كمن لا ذنب له}، واته: "تۆبه کار له تاوان وهک ئه و کهسه وایه که ههچ تاوانی نهییت".

هه رگیز له تهوبه کردن و گه رانه وه بۆ لای خودا ماندوومه به،
ته نانه ت ئه گه ر تاوانه که یشت دووباره کرده وه،
ئایا ئه گه ر جله کانت پیسبینه وه، دووباره پاکیانناکه یته وه؟!
دهی، بۆ تاوان و تۆبه کردنیش هه ر وایه،
دووباره و دهباره و هه زار باره یشت
هه ر تهوبه بکه وه و مه وه سته و له تهوبه دودلمه به؛ ئازیزانم،
په پيامبهر یکه که خودای گه و ره له گوناحی پییش و پاشی
خۆشبوو بوو، رۆژی سه د جار داوای لیخۆشبوونی له خودا
ده کرد، ئه ی دهییت ئیمه ی گوناحبار رۆژانه چه ندیک
تهوبه بکه یین؟ ئه ی دهییت ئیمه ی گوناحبار و سه ر پیچیکاری
خودا که گوئی له گۆرانی ده گرین، چه ندیک گوناحبار بین،

وهك ئه بوبه كرى سديق ده لّيت: "ئه گهر حه فتا جار ته وبه ت
شكاند، ههر ته وبه بكه"، وهك لوقمانى حه كيم به كوره كهى
ده لّيت: "كورى شيرينم، ته وبه دامه خه، چونكه مردن له ناكاو
ديت"، به لّى ئازيزان، با ته وبه بكهين، مردن له ناكاو ديت.

پرووخوشى و زهرده خه نه

په يامبه ر (د.خ) ده فهرمويت: {تبسمك في وجه اخيك
صدقه}، واته: "پرووخوشيت و زهرده خه نه ت له گه ل برا كه تدا
خير و چا كه يه".

ئه گهر به جيهانى ئه ليكتر ونى بلييم، زهرده خه نه تيكشينه رى
هه موو كوود و سيسته مه كانه! ئه گهر ناخيشه وه بلييم، زهرده خه نه
كليلى كلۆمى دلّه كانه، ئه گهر له پرووى دهرووناسييشه وه بلييم،
زهرده خه نه ده بيت به هووى كه مكر دنه وهى ماندووبوون، ئه گهر له
پرووى ههسته وه بلييم، هه نديك كهس له بهر ئه وهى كه زور
پيده كهنن، كهس پروا به خه مه كانيان ناكات، به لام من پيت
ده لّيم كه پيبكه نه، زهرده خه نه بكه، ئيمه خاوه نى ئايينيكيين كه به

زهردهخهنه چاکه مان بۆ دهنوووسریت؛ ئازیزم، زهردهخهنه به
پرووی خه مه کانی ژیندا بکه، زهردهخهنه بکه برای موسلمان و
خوشکی قه درگرام، ئەو زهردهخهنه به دهییت به هۆی
کردنه وهی دلان و خوشه ویستبوونت له لای خه لکی، له وهیه ئەو
زهردهخهنه بهی که تۆ بۆ برایه ک و خوشکی موسلمان
دهیکهیت، نارحه تیه ک، ئازاریک، خه میک له سه ر دلی ئەو
بهنده بهی خودا لابات، ئازیزی من، به لابرندی خه می دلی
بهنده به ک ته نها زهردهخهنه به ک پیویسته و هیچی تر نا.

ئه گه ر یه کیک له ئیوه توره بوو

په یامبه ر (د.خ) ده فه رمویت: {إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فليسكت}،
واته: "ئه گه ر یه کیک له ئیوه توره بوو، با بیده نگ ییت و
قسه نه کات".

كاتيک مروّف توورهدەبیت، لیدانی دلی زیاددەکات و پریژەى
پەستانی خوین و هۆرمۆنى وزە و ئەدرینالین و نورئەدرینالین و
هۆرمۆنەکانى تر بەرز دەبیتەوہ.

تورەى دوو جوړى ھەيە: يەکیان سروشتیە و ئەوى تریان
نەخۆشییە و، تورەى حالەتیکی دەروونییە کە رووبەرووی
ھەموو مروّفەکان دەبیتەوہ و ھەندیک جار بەھوى کۆمەلک
ھۆکاروہ بۆ نەخۆشى دەگوړیت. چارەسەرى تورەبوونیش
ئەمانەن:

گوتنى 'اعوذ بالله من الشيطان الرجيم' له کاتى تورەبووندا
ھەولدان بۆ ئەوہى کە بەسەر نەفسى خۆتدا زالبیت و
خۆت لە سەر ھیمنى پەرور دەبکەیت، خۆت لە
ھۆکارەکانى تورەبوون بەدوور بگریت، تورەبوونیش لە
شەیتانەوہیە و پێویستە خۆمانى لى بەدوور بگرین و،
کاتیکی بەپێوہبووین، ئەوا دابنیشین و ئەگەر
دايشنیشتبووین، ئەوا ھەستين يان ھەتا دە بژميرين، بە
ئەم شیوہیە تورەبوونمان کەمدەبیتەوہ.

هاورپييه تيكردنى باوهرداران

په يامبه ر(د.خ) ده فهرمويت: { لا تصاحب الا مؤمنا }، واته:

"جگه له باوهردار هاورپييه تى هيچ كه سيك مه كه".

ئهم فهرمووده يه يه يامبه ر(د.خ) زور دانا و حه كيما نيه،

له وانويه بپرسن بوچى؟! چونكه هاورپى ئاوينه ي هاورپيه، وهك

ده لئين: "پيم بللى كه هاورپيكه ت كييه، پيت ده ليم كه تو

كييت"، هاورپى خووى هاورپى هه لده گريت، سيفاتى

هاورپيكه ي هه لده گريت. ره سولى خودا فه رمانى پى كرووين

كه هاورپى باوهردار بو خومان دياريكه ين و هه لى بئيرين،

چونكه خووى ئهو باوهرداره وهرده گرين، ئها وهك ده لئين:

"ئه گه ر پينج هاورپت هه بوو و تو شه شه ميان بوويت، هه ر

پينجيان زيره ك بوون، تو يش شه شه م زيره كيانيت"، ئه گه ر

هه ر شه شيان باوهريان لاواز بوو و شه قاوه بوون، له گه ل ريزمدا

ئها تو شه شه ميانيت! 'هاو-رپى' واته هه تا هاورپيگاته، واته

هاوخه مته، واته هاوئازارته، له گه ل سه ركه وتنتدا دلخوشه و له

سه رنه كه وتن و شكستتدا هانتده دات و وره ت به رزده كاته وه،

ئەمەيە ھاوړپړۍ راسته‌قینه، جگه له باوه‌ردار ھاوړپړیته‌یی هیچ
که‌سیک مه‌که، چونکه هەر ھاوړپړۍ باوه‌رداره که به‌ره‌و پړۍ
راسته‌قینه‌ت ده‌بات، پړۍ راست و دروستت نیشان‌ده‌دات،
هەر ئەو خەمی قیامه‌ت و پاشان دونیای تۆیه‌تی.

زۆر پیمه‌کهنه

په‌یامبه‌ر(د.خ) ده‌فه‌رمویت: {لا تكثر الضحك فان كثرة
الضحك تمیت القلب}، واته: "زۆر پیمه‌کهنه، زۆر پیکه‌نین دل
ده‌مریت."

له‌بابه‌تیکدا باسی سووده‌کانی پیکه‌نین و زه‌رده‌خه‌نه‌مان کرد و،

په‌یامبه‌ریش(د.خ) فه‌رموویه: {تبسمک فی وجه اخیک
صدقه}، واته: "پرووخۆشی و زه‌رده‌خه‌نه‌ت له‌گه‌ل براکه‌تدا خیر
و چاکه‌یه"، به‌لام به‌شپوه‌یه‌ک نا که زۆر پیکه‌نیت، چونکه زۆر
پیکه‌نین باوه‌ر لاوازه‌کات، رینگه‌نادات که چیژ له‌باوه‌ره‌که‌ت
وه‌ر‌بگريت، له‌زه‌ت له‌قورئان خویندن نابینیت؛ ئە‌گه‌ر قاقای
پیکه‌نینت زۆر بوو، دل ده‌مریت وه‌ک فه‌رمووده‌که‌ی

په پامبه‌ر (د.خ)، ئه‌گه‌ر دلّيش مرد، ئه‌وا ږوخسارت شه‌کته و ماندوو هه‌لده‌گه‌رپيټ، به‌لام که دل ژيا، ئه‌وا ږوخسارت نه‌رمده‌بيټ، جه‌سته‌يشت بو خودا ده‌سولحيټ و، هه‌نديک له زانايانيش ده‌لپن ئه‌وه‌ی که زور پيټکه‌نيټ، ميټسکي ته‌رکيزی نامينيټ، زور پيټکه‌نين سيفه‌تی کافرانه، خودا په‌نامانبدات، دلّيشمان ره‌قده‌بيټ، له روژي قيامه‌تیشدا زهره‌رده‌که‌ن، بو‌يه ده‌بيټ زور پيټنه‌که‌نين، سام و هه‌يه‌تت ناهيټيټ، که‌سايه‌تييشمان لا‌وازه‌کات، ناليم عه‌بوساوی به، ناليم زهره‌رخه‌نه‌مه‌که، زهره‌رخه‌نه‌بکه، به‌لام زور پيټمه‌که‌نه و سنورداريبکه.

گه‌ران به‌ دواي زانستدا

په پامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رمويټ: {طلب العلم فريضة على كل مسلم}، واته: "گه‌ران به‌ دواي زانستی شه‌رعيدا له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک فه‌رزه".

پېغمبەر (د.خ) له ئەم فەرموودهيدا فەرموويه که له سەر
هه موو موسلمانیک فەرزه به دوای زانستی شه رعیدا بگه ریت،
له وهیه پیرسن بۆچی؟! هۆکاره کهی بۆ زیاتر شاره زابوون له
ئایینی خودا ده گه ریته وه، له حیکمه ته کانی خودا له ژینی
په یامبه ران و، فیربوونی زانستی شه رعی زیاتر به رزبوونه وهی
باوه رداریته به هۆی ئه وهی که له وهیه هه ندیک شتی نوئ
فیربیت که به تایبه تی بۆ ژینت پیویستن، بۆ نمونه: زانسته
فیهیه کان ...، زانستی دونیا ییش له سەر موسلمان پیویسته
که خۆی فیربکات، بۆ نمونه: زانستی ته کنه لوژیا وه ک ولاتانی
ئه وروپایی، بتوانین له خزمه تی موسلماناندا به کاری به یین،
یا خود زانستی گه ردووناسی، یان زانستی فیزیاء، که له
پیشوودا زانای تایبه تی موسلمانان هه بوون که خزمه تیان به
گه لی رۆژئاوا ییش کردووه، وه ک: به یرونی و ئیبن هه یسه م ...،
له پیشوویشدا زانستی موسلمانان زۆر له پیش زانستی
ئه وروپاییه کانه وه بووه.

غهبهت ئه وه به

په پامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {الغبه ذكرك أخاك بما يكره}،
واته: "غهبهت ئه وه به كه باسی براكهت به شتیک بكهیت كه
پیی ناخوش بیّت".

ئهو تاوانهی كه حهقی خه لکه و به نویژ و عیبادهت له سهرت
لاناچیت، تنها به گهر دننازادیی ئهو كه سه نه بیّت كه
غهبهت تیتكر دووه، به راستی غهبهت كردهن له سهر زمان زور ئاسانه،
به لام له رۆژی قیامهتدا مالویرانییه.

خودای گهوره له قورئانی پیرۆزدا ده فهرمویت: {وَلَا يَعْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ}،
واته: "له پاشمله ناوی به كتری به خراپه مه بهن و غهبهت به كتری
مه كهن، ئایا كهستان پیی خوشه كه گوشتی برای خوئی به مردوویی
بخوات، چونكه غهبهت كردهن وهك خواردنی گوشته كه به به
مردوویی، ئاشكرایه كه ئه وهتان زور پی ناخوشه و قیزی لی

ده‌که‌نه‌وه و هه‌زی پێ ناکه‌ن، جا مادام وایه، ئاوهایش رقتان له
غه‌یه‌تکردن بێت و سلّی لی بکه‌نه‌وه و له گوتنی رابکه‌ن. ده‌ی
خۆشه‌ویستانم، ئی‌مه له چه‌ند مه‌جلیس دانیه‌شتووین و باسی
براکه‌مان به‌ ناشرینی کراوه و پیکه‌نیوین و قاقای پیکه‌نینمان
گه‌یه‌شتوووه به‌ ئاسمان. خودایه به‌ ره‌حمی خۆتمان له‌ گه‌لدا بکه
و لی‌مان خۆشبه‌.

مروّف له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا هه‌شده‌ کریت

په‌یامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رمویت: {المرء مع من أحب}، واته "مروّف
له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سه‌دا هه‌شده‌ کریت که‌ خۆشیده‌ویت".

ئهم فه‌رمووده‌یه‌ی په‌یامبه‌ر (د.خ) زۆر ئارامبه‌خشه‌ به‌ ده‌روون،
وا ده‌کات که‌ به‌ دیدیکی تره‌وه له‌ مردنیش بروانین نه‌ک ته‌نها
ژین، له‌وه‌یه له‌ ئهم دونیایه‌دا ئی‌مه ئازیزی‌کمان له‌ ده‌ستداییت،
به‌لام ئی‌مه هه‌ر خۆشمانبویت، ئه‌وا دل‌گرانه‌به‌ ئازیزم، له

قیامه تدا له گه‌ل ئه‌و که سه‌دا چه‌شده‌کرین، با بلیین
نازیزیکت پر به‌دل خوشویستوو، ئه‌وا له‌گه‌ل ئه‌ودا
چه‌شده‌کریت خوشه‌ویستم، خودای گه‌وره زۆر دادپه‌روه‌ره،
له‌هه‌ر بریاریکی خودا دل‌گرانمه‌به‌که‌له‌ژینتدا پرووده‌دات،
دل‌نیابه‌که‌له‌گه‌ل ئه‌و که سه‌دا چه‌شده‌کریت که
خوشتده‌ویت! ده‌ی په‌سولی خودا، من خوشمه‌ده‌ویت، پ‌و‌حم
به‌فیدات بیت، ئینشائه‌للا له‌پ‌و‌ژی قیامه‌تدا له‌گه‌ل تۆدا
چه‌شده‌کرین، امین اجمعین، دل‌گرانمه‌به‌که‌دایکت، باوکت،
برات، خوشکت، مامه‌ت له‌ده‌ستداوه‌و تۆ پر به‌دل
خوشتده‌ویت، دل‌نیابه‌که‌له‌گه‌ل ئه‌واندا چه‌شده‌کریت و
ئینشائه‌للا له‌به‌هه‌شتی خودای گه‌وره‌دا پ‌ی‌یان شاده‌بیته‌وه.
له‌خودای گه‌وره‌داواکارم که له‌گه‌ل په‌سولی خودادا
چه‌شرمانبکات.

باشترین باوهر

په پامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رموئیت: {أفضل الإيمان الصبر والسماحة}،
واته: "باشترین باوهر ئارامگرتن و لیبورده‌بیه".

ئارامگرتن له تاقیکردنه‌وه‌کانی ژین گولیکه که ناکه‌وئیتته نیو
باخی هه‌موو که‌سیکه‌وه، ئارامگرتن بریتیه له نزاکردن و
چاوهر‌وانبوون نه‌ک ناشکوری و ناچاربوون، ئارامگرتنیش ئاسان
نییه، هه‌ربۆیه پاداشتیکی بیئه‌ندازه وهرده‌گریته، {فاصبر ان
وعد الله حق}، "ئارامبگره، به‌راستی به‌لینی خودا حه‌قه و
دیتته‌دی"، له ئایه‌تیکی تریشدا خودای گه‌وره له قورئانی
پیرۆزدا ده‌فه‌رموئیت: {ان الله مع الصابرين}، واته: "خودای
گه‌وره له‌گه‌ل ئارامگراندایه"، ئه‌یوب هه‌ژده‌سال، یه‌عقوب چل
سال، یوسف بیست و حه‌وت سال له زیندان، به‌لام ئه‌نجام و
پاداشتی چاوهر‌واننه‌کراو، یه‌کیک له نه‌خۆشی چاکده‌بیته‌وه و
خودا شیفایده‌دات، به ئیزنی خودا یه‌کیک چاوه‌کانی بینایی بۆ
ده‌گه‌رپیتته‌وه و پاشان به کوره‌که‌ی شادده‌بیته‌وه، یه‌کیکیش له
زیندان ئازادده‌بیته‌وه و ده‌بیته به‌عه‌زیزی میسر، ئه‌مه ئه‌نجامی

ئارامگريى خوشهويستانه! خوداى گهوره له گهڻ ئارامگراندايه و
ئارامگرانى خوشدهويٽ.

نزيكترين كات

په يامبه (د.خ) دهفه رمويٽ: {أقرب ما يكون العبد من ربه وهو
ساجد فأكثر}، واته: "نزيكترين كات كه بهنده له
خوداوه نزيك بيٽ، له كاتى سوژده بردندايه، بويه زور نزاى
تيٽدا بكن".

ئه گهر ههستتكد كه خهريكه ده كه ويت،

بكه وه سوژده، بونه وهى به هيتر

له جاران ههستتته وه؛

ئه گهر شكاويشيت،

سوژده بيه و بلي: خودايه

چا كمبكه وه.

ئەگەر دەشتەوئیت لە خودا نزیک بیت،

ئەگەر دەتەوئیت لە خودا نزیک بیت، سوژدەبە؛

ئەگەر کیشەبەکت هەبە، ناره‌حتی و نازارت هەبە،

سوژدەبە؛

ئەگەر شتێک ئەستەمە و ناتوانیت بیکەیت؛

سوژدەبە و داوای یارمەتی لە خودا بکە.

زۆر لەناوبەری خۆشییەکان بکەوه

پەيامبەر(د.خ) دەفەرموئیت: {اکثر من ذکر هادم اللذات

الموت}، واتە: "زۆر یادی ئەو شتە بکەنه‌وه که لەناوبەری

خۆشییەکانە، که مردنه".

مردن چاره‌نووسی‌کە، هەرچەندە ئێمە ئەومان لەیادکردوو، بەلام

ئەو ئێمە لەیاده؛ مردن لەناکاو دێت، بۆیە هەمووکاتێک با

ویردی سەر زمانت داوای لێخۆشبوون لە خودای گەوره‌بیت،

ئەمە ئامۆژگاریی لوقمانی حەکیم بۆ کورەبەتەتی؛

خۆشه‌ویستان، مردن دیدیکی تره، مردن کۆتایی تۆ نییه، بەلکو

دووباره له دایکبوونه وهی تویه، له دایکبوونه وهی ئیمه یه، مردن
راسته که کۆتاییه پنه ری خوشیه کانی دونیا یه، به لام ئیمه
خوشی قیامه تمان هه یه؛ سه یربکه ن، خودای گه وره له قورئاندا
چۆن باسی دنیا ده کات؟! ژینی دنیا جگه له گالته وگه پیکی
که م هیچی تر نییه، بیگومان ژینی دوا یی بو ئه وانه چاکتره که
پاریژگاری و خوداناسی ده که ن.

ئه ری ئه وه بو ئاوه ز و ژیریتان ناخه نه کار؟! خوشه ویستان، مردن
دووباره له دایکبوونه وه یه، ئیتر که نۆره ی ئیمه هات، به ته واوی
دووباره
له دایکده بیینه وه.

به ریژترینی خه لک

په یامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {اکرم الناس اتقاهم}، واته:
"به ریژترینی خه لک به ته قوا ترینیانه".

ئىمامى عەلى (ر.خ) دەربارەى تەقوا فەرموويه: {التقوى: الخوف
من الجليل، و العمل بالتنزيل، و القناعة بالقليل، و الاستعداد
ليوم الرحيل}، واتە: "تەقوا: ترسان لە خودايە، كارکردن بە
ئەوھىيە كە لە لاى خوداوە نېرراوە، بە كەم رازىبوونە،
خۆئامادەكردن بۆ رۆژى كۆچكردن بۆ دیدارى خودايە".
ئىبنومەسعوديش گوتوويه: "تەقوا برىتييه لە ئەوھى كە
گوپرايه لىي خودا بكرىت و سەرىچىنە كرىت، خودات
لە يادىت و لەبىرىنە كەيت، سوپاسىبىكەيت و سىپلە نەبىت".
شىخ عەبدولرەحمان ناسر سەعدى لە تەفسىرە كەيدا بە ئەم
شىوھىيە پىناسەى تەقواى كردووه:
"خۆپاراستن لە تورەيى و سزاي خودا، بە دوركەوتنەوھ لە ئەو
شتانەى كە شەرع قەدەغەي كرددوون، لە گەل جىيە جىكردنى
فەرمانەكانى و پابەندبوون پىيانەوھ، بە ئەو شىوھىيە كە
لە سەرمان پىويستى كرددووه؛ بەرھەمەكانى تەقوايش
بە دەستھىنانى خۆشەويستىي خودايە".

په یوه سته به پي دايکته وه

په يامبه ر(د.خ) ده فهرمويت: {الزمها فإن الجنة تحت أقدامها}،

واته: "په یوه سته به پي دايکت، چونکه به ههشت له ژير

پيه کانيديه".

له چندين ده قى جياجيا له قورئانى پيروز و فهرمووده ي

په يامبه ر(د.خ) هاتووه، که ده ييت منداله کان به چاکه کردن

له گهل دايکوباو کياندا پابه ندين، ته نانه ت ناييت به هيچ

شيوه يه ک بن به مايه ي خه فه تباربوون و نازارچه شتن بويان،

به لکو نه گهر به وردى سهرنج له ژيانى په يامبه رى

خوشه ويستمان بده ين(د.خ)، ده بينين که له چندين

هه لو يست و رينمايى کردنى جياجيا دا هانمانده دات که له گهل

دايکوباو کماندا چاکه کار بين و بين به هوکارى

ئاسووده بوونيان. په يامبه ر(د.خ) ده فهرمويت: {ألا أنبئكم بأكبر

الکبائر؟ الشرك بالله، وعقوق الوالدين} (رواه البخاري)،

واته: "ئايا هه والى گوناحه هه ره گه وه ره کانتان پي رابگه يه نم؟

بریتین له هاوبه شدانان بوّ خودا و نازاردانی دلی دایکوباوک".
بهلی نازیزان و خوْشه ویستانم، با ریژی دایکمان بگرین و پیوهی
په یوه سستین، چونکه به ههشت له ژیر قاجه کانیدایه.

پیاو له سهر ئایینی هاورییه که یه تی

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {الرجل علی دین خلیله، فلینظر
أحدکم من یخالل}، واته: "پیاو له سهر ئایینی هاورییه که یه تی، با
یه کییک له ئیوه ته ماشابکات و بزانییت که هاورییه تی کی
ده کات".

وهک له چهند بابه تیکی پیشوویشدا ئامازهم به ئه وه کردووه که
باوه رددار ئاوینه ی باوه رداره و گوتیشم که هاوریی خووی
هاورییه که یه له ده گریت، بیگومان ریک مه به ستم له ئهم
فهرمووده یی په یامبه ر(د.خ) بووه، که فهرموویه: {الرجل علی
دین خلیله، فلینظر أحدکم من یخالل}، واته: "پیاو له سهر

ئايىنى ھاورپىكەيەتى، با يەككە لہ ئیوہ تہ ماشابكات و بزانیٲ
 كہ ھاورپىكەيى كى دەكات". با لہ خوٲمان بپرسین و بزانیٲ كہ
 ھاورپىكەيى كى دەكەین لہ گەل رپژمدا، بزانیٲ كہ ھاورپىكەمان
 ھاورپىكە كى نوپژكەر و لہ خوداترسە، يا خود چاوى لہ دواى
 خەلكىيەوہ و بە دواى خەلكىيەوہیە و گۆرانىبىژ و گۆرانىلیدەرە،
 يا خود ھاورپىكەمان لہ خوداترسە و نوپژدەكات؛ ئازیزان و برايان
 و خوشكانم، با بزانیٲ كہ ھاورپىكەيى كى دەكەین، با بزانیٲ
 كى ھاورپىمانە، چونكە ھاورپى لہ سەر خووى ھاورپىكەيەتى،
 كەواتە خوٲشەويستان برايان و خوشكانى موسلمان، با
 ھاورپىكەيى كەسىكى باوہردار و لہ خوداترس بکەین، با ئو
 كەسە بکەین بە ھاورپىمان.

مال بە بەخشین كە مناكات

پەيامبەر(د.خ) دەفەر مویٲ: {ما نقصت صدقە من مال وما زاد
 اللہ عبدا}، واتە: "مال بە خیر و چاكە كە مناكات".

خېر و چاكه هۆكاري كۆتا خېرى مروّقه؛ په يامبهري خودا(د.خ)
فهرموويه: {وَفِعَلُ الْمَعْرُوفِ يَقِي مَصَارِعَ السُّوءِ}، واته:
"ئه نجامداني كرده وهى چاك - وهك خېر و چاكه - له مردنى
خراپ ده تپاريزيت". به لى خوشه ويستان، با به خشين،
چاكه بكهين، مال به به خشين كه مناكات، ئه وه قسه ي ره سولى
خودايه. خوشه ويستان، به خشين له بابته يكي نيو ئه م كتبه ي
به رده ستان با سمر دوه كه به خشين نارامى به دهر وون
ده به خشيت و ههر چر كه يه ك دواى به خشينه كه هه ناسه يه كى
جيا و اتر هه لده مرثن، دل و ميشك دوو رپى جيا و ازيان بو
گه و ره بوون هه يه: دل به به خشين گه و ره ده بيت و ميشك به
زانيارى و فير بوون؛ به خشين هه ستى كى تاييه ته، له كاتيكدا ئه و
به خشينه له پيناوى خوداي گه و ره دا بيت، ئه وا ژينيكى خوشتر
و با شتر و نارامتر به سه رده بهين و ئينشائه للا مردنيكى ئاخيره ت
خېر يشمان ده بيت؛ جا خوشه ويستان، به خشين ده بيت به
هوى ئه وهى كه ئينشائه للا خوداي گه و ره له به لاي خراپيش
بمانپاريزيت.

هەر کهسیک باوه‌ری هه‌یه

په‌یام‌به‌ر (د.خ) ده‌فه‌رمو‌یت: {من کان یؤمن بالله والیوم الآخر،
فلیقل خیرا أو لیصمت، و من کان یؤمن بالله و الیوم الآخر،
فلیکرم جاره، و من کان یؤمن بالله والیوم الآخر، فلیکرم ضیفه}،
واته: "هەر کهسیک باوه‌ری به‌خودا و رۆژی دوا‌یی هه‌یه، با
چاکه‌له‌گه‌ل ه‌اوس‌یکه‌یدا بکات؛ هەر کهسیک باوه‌ری به‌خودا
و رۆژی دوا‌یی هه‌یه، با ریز له‌میوانه‌که‌ی بگری‌ت؛ هەر
کهسیک باوه‌ری به‌خودا و رۆژی دوا‌یی هه‌یه، با قسه‌ی چاک
بکات، یان بی‌ده‌نگ بی‌ت".

به‌لی به‌ریزانم، ک‌ی له‌ئیمه‌ریز له‌ه‌اوس‌یکه‌ی ده‌گری‌ت، ک‌یمان
هه‌یه‌که‌شه‌ری پ‌ی نافرۆشی‌ت، یان ر‌قبه‌ره‌کی‌ی له‌گه‌لدا ناکه‌ین
و منداله‌کانی له‌به‌رده‌رگه‌مان ده‌رناکه‌ین؛ ده‌ی ک‌یمان هه‌یه‌به
شی‌وه‌یه‌کی ر‌یکو‌پ‌یک وا له‌میوان ب‌روانی‌ت که‌میوان میوانی
خودایه، ه‌اتووه‌ و ئاوهدانی بخاته‌مالمانه‌وه؛ ک‌یمان هه‌یه‌که
قسه‌ی چاک بکه‌ین، یان بی‌ده‌نگ بین، یان ئه‌وه‌تا په‌رژینیکی

قایم بیټ، بهس قسه فریده دهین و خویشمان نازانین چ
قسه یهک ده کهین. نازیزانم، خوشه ویستانم، تکایه، با ناگادار
بین که له چ کاتیکدا قسه ده کهین و له چ شوینیک
قسه ده کهین، چونکه نه و قسه یه له سه ری بهر پرسیارین و
فریشته کانی سه رشانمان دهینووسن.

بیده سه لاتترین کهس
په یامبه ر(د.خ) ده فه رمویټ: {أعجز الناس من عجز عن الدعاء
وأبخل الناس من بخل بالسلام}، واته: "بیده سه لاتترین کهس
نه و کهسه یه که ناتوانیټ له خودای گه وره پیاړیته وه، ره زیلترین
کهس نه و کهسه یه که له سه لامکردن چروکیبکات".
خوشه ویستان، وهک ده زانین که نزاکردن کاریگه ریبه کی
ته وای له سه ر ژینمان هه یه و ئیمه رۆژانه چندین جار
نزاده کهین، بوئه وهی خودای گه وره مه رامی دلمان بهینیتته دی،
یان شیفای نه خوشمان بدات، یان له قه رزدانه وه هاوکارمان
بیټ، یاخود بوئه وهی هاوسه رگیریکهین و یاخود

مندالمانبیّت، وهک په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فهرمویت: "ئه‌و که‌سه
 بی‌ده‌سه‌لاتترینه که ناتوایت له خودای گه‌وره بی‌پاریتته‌وه و له
 سلاوکردن چروکیبکات"، له‌وه‌یه پیرسن که بۆچی، چونکه
 سلاوکردن وهک په یامبه‌ری خودا ده‌فهرمویت: "سه‌لام له
 یه‌کتري بکه‌ن، سلاوکردن خو‌شه‌ویستی بلاوده‌کاته‌وه"، جا
 خو‌شه‌ویستی بلاوبیتته‌وه، ئه‌وا میهره‌بانی و خو‌شه‌ویستی
 خودا به‌سه‌رماندا ده‌رژیت، بۆیه با هه‌میشه له خودای گه‌وره
 بی‌پارینه‌وه و داوای لی‌خو‌شبوونی لی بکه‌ین و چروکی له
 سلاوکردن له نیوانماندا نه‌که‌ین.

به‌راستی راستگویی

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فهرمویت: {إِنَّ الصُّدُقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ
 الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيُصَدَّقُ حَتَّى يَكُونَ صَدِيقًا.
 وَإِنَّ الْكُذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ،
 وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا}، واته:

"به راستی راستگویی بۆ چاکه رینماییتده کات، چاکه یش به بهه شتت ده گه یه نیت؛ مروّف به رده وام راستی ده لیت، هه تا له لای خودای گه وره به راستگۆ ناونووسده کریت".

ئازیزانم، خوشه ویستانم، راستگویی له ژیندا شتیکی زۆر گرنگه، که له سه ر که سی موسلمان پیویسته راستگۆ بیّت، پیویسته له قسه کانیدا درۆنه کات و وه ک فه رمووده که ی په یامبه ر فه رمووی، دوو پروونه بین، که قسه یه کمان کرد و درۆی تیدا بکه ین، به لیتیک بده ین و نه یه یه سه ر، ئه مانه دوو نیشانه ی که سی دوو پروون، راستگویی بۆ چاکه رینمایي ئیمه ده کات و چاکه کردنیش به بهه شت ده مانگه یه نیت و له بهه شتیش خودا ده بینین، خودای گه وره و میهره بان، خودایه ک که ئارامیی پیش توره یی که وتوووه. ئازیزان، باوه ردار پیویسته که سیکی راستگۆ بیّت، ده بیّت که سی باوه ردار به راستگویی بناسریته وه، راستگویی به چاکه ده مانگه یه نیت، راستگویی له نیو خه لکیدا که سایه تیه کی گه وره مان بۆ دروستده کات.

به راستی درو کردن

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {وإيّاكم والكذب، فإنّ الكذب يهدي إلى الفُجور، وإنّ الفُجور يهدي إلى النَّار، وما يزال الرَّجُل يكذب، ويتحرى الكذب حتى يُكْتَب عند الله كذاباً}، واته: " له درو کردن ناگادارتانده که مه وه، چونکه به راستی درو به ره و خراپه ده تبات، خراپه یش به ره و دوزهخ؛ مروّف به رده و ام دروده کات، هه تا له لای خودای گه وره به دروژن نانوو سده کریت".

بریتییه له گورینی به شیخ له راستییه کان یان هه موویان، یان دروستکردنی روووداوی تازه به مه بهستی چه واشه کاری بو گه یشتن به ئامانجیکی تاییهت، که له وانیه مادهی بیّت، یان دهروونی، یان کوّمه لایه تی، ئه میش به پیچه وانیه راستگوئییه. درو کردن به شیوه یه کی گشتی گوناچیک له گوناچه گه وره کانه، که سی دروژن ئه گهر ته وبه نه کات، ئه وا به مسوگه ری سزای دوزهخ ده چیژیت، مه گهر خودا به ره حمی خوئی لبوریّت.

باسی درۆ له قورئاندا زیاتر له دوو سهد جار هاتوو، هه مووی
باسی ناشرینیی ئهو په وشته ده کات و ههروهها چاره نووسی
درۆزان به دیارده خات، که به سزای سهختی دۆزهخ شادده بن.

به راستی خودای گهوره رقی له جوینفرۆش و قسهی ناشرینه
په یامبه (د.خ) ده فهرمویت: {فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لِيُبْغِضَ الْفَاحِشَ}،
واته: "به راستی خودای گهوره رقی له جوینفرۆش و قسهی
ناشرینه".

خوای گهوره به ئاشکرا قسهی خراپی پی خۆش نییه و
خۆشیناویت، وهک: جویندان و تانهوته شهردان، مه گهر
که سیک ستهمی لی کرایت، خودای گهوره زۆر بیسه ر و
زانایه، خودای پهروهردگار ههوالی پی داوین که قسهی
نه شیواوی پی خۆش نییه و سزای ئهو کهسه ده دات که
ده یلیت، ئه مه هه موو جوهره قسه یه کی خراپ ده گریته وه که

شکۆمهندی کهسانی تر له که دارده کات و زویریانده کات،
وهک: جوین، تۆمهتی زینا، قسهی نه شیوا و هواوشیوهی ئەمانه،
ئا ئەمانه هه موویان ریگرییان لی کراوه و خودا رقی لیپانه.
جا ئەم ئایه ته به لگه یه له سه ر ئەوهی که خودا قسهی جوانی
خۆشده ویت، وهک: ویرد و هه ر قسه یه کی نه رم و ریک،
ئازیزانم، با خۆمان له جنیودان و قسهی ناشرین به دوور بگرین،
چونکه سته مده کهین و خودای گه وره به نهینی و به ئاشکرا
قسهی خراپی پی خۆش نییه، خۆ ئە گه ر که سی به رانه ریش
نه زانیت، ئەوا خودا له قورئاندا ده فه رمویت: {إنه علیم بذات
الصدور}.

هه موو ئایینیک ره وشتی خۆی هه یه

په پامبهر (د.خ) ده فهرمویت: [لکل دین خلق و خلق الإسلام
الحیاء]، واته: "هه موو ئایینیک ره وشتی خوئی هه یه، ره وشتی
ئیسلا میس شه رمکردنه".

شهرم بریتیه له ئه وهی که موسلمان له ژیندا ریگه یه کی
ناوهندی باش بگریته بهر و، عهیب و شووره یی بزانیته.

عه بدوللای کوری مه سعود ده لیت: "په پامبهر (د.خ) فهرمووی:
'شهرم له خودا بکن، شهرمیکی شایسته، گوتمان ئه ی
پیغه مبهری خودا، ئیمه شهرمده کهین، سوپاس بو خودا،
فهرمووی: 'ئه وه نییه که ئیوه ده یلین، به لکو شهرمکردن له
خودا، شهرمیکی شایسته ئه وه یه که ئه وه ی له سهردا هه یه،
وهک: چاو و زمان و گوئیه کان و ئه وه ی که له خوئی گرتووه،
بیپاریزیت، سک و هه رچی تیدایه، بیپاریزیت، مردن و
ئیسکرزینت له یاد بیته، هه ر که سیک دواروژی بویت، واز له
جوانیی دونیا ده هیئیت، جا هه ر که سیک ئه وه ی کرد، ئیتر
ئه وه شهرمی له خودا کردووه، شهرمیکی شایسته، بویه
پیویسته شهرمان هه بیته له کاتی قسه کردن و ری کردن و به

تایبەت لەنیۆ کۆر و کۆبوونەوه کاندای شەرم و شورەبیمان
هەبیت، چونکە شەرمیش رەنگدانەوهی ئایینە کەمانە."

کە شتیکی بینیا

نَه كَانَ إِذَا رَأَى مَا يَسْرُهُ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتَّمُّ
الصَّالِحَاتُ وَإِذَا رَأَى مَا يَسُوؤُهُ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

پەيامبەر(د.خ) شتیکی بینیاپە کە پێی خۆشبوایە، دەیفەرموو:

"سوپاس بۆ ئەو خودایە کە بەهۆی بەخششەکانی ئەوهوه

کارە چاکە کەکان تەواودەبیت"، ئەگەر شتیکی بینیاپە کە پێی

خۆشەبوایە، دەیفەرموو: "سوپاس بۆ خودا لە هەموو

حاله تیکدا"، ئازیزان، ئیمە هەتا چەند سوپاسی خودای گەوره

دەکەین، لە حالەتە خۆشەکاندا نا، بەلکو لە حالەتە

ناخۆشەکاندا، لە کاتە ئاساییەکاندا نا، لە کاتە نااساییەکاندا،

کاتی بەلا و موسیبەت! کەهی سوپاسی خودامان کردوو؟! ئەهی

کەهی لە کاتە خۆشەکاندا خودامان بیرهاتوووه تەوه؟! ئازیزانم،

پێویستە هەمیشە خودامان لەیاد بێت، هەم لە کاتە

ناخۆشه كاندا و هم له كاته خۆشه كانيشدا، ئه گهر ئيمه له
كاته خۆشه كاندا خودامان له يادييت، ئه وا خوداي گه وره له
كاته ناخۆشه كاندا ئيمه ي له يادده ييت! خودايه گيان، بو
هه موو شتيكي زينمان سوپاسگوزارين، دنياين كه له خيري
ئيمه دايه.

ههر كه سيك بو خوداي بوو

په يامبه ر(د.خ) ده فهرمويت: {من أحب لله، وأبغض لله،
وأعطى لله، ومنع لله فقد استكمل الإيمان}، واته: "ههر
كه سيك بو خودا خه لكى خۆشبويت و بو خودا رقى له خه لك
ييت و بو خودا بيبه خشيت و بو خودا قه ده غه بكات، ئه وا
باوهره كه ي ته واوه".

وهك ئىمامى غەزالى دەلئىت: "بزانه، يەكترخۆشويستن لەبەر
خودا و برايه تى لە ئايىنى خوداى گەورەدا لە گەورەترين
پەرسشەكانە"، ئازيزان، با لەبەر خودا يەكتريمان خۆشبوئىت،
با لەبەر خودا لە يەكترى ببورين، كاتىك ئىمە لەبەر خودا
كارىكمان كرد، ئەگەر لەبەر خودا رَقمان لە خەلك، يان لە
كەسەك يىت، خۆشەويستى لە پىناوى خودادا
خۆشەويستىيەكى تەواو، وهك چۆن هەر كەسەك بۆ خودا
خەلكى خۆشبوئىت، بۆ خودا رقى لە خەلك يىت، بۆ خودا
بىبەخشىت، بۆ خودا قەدەغەبكات، ئەوا باوهرەكەى تەواو؛
ئىدى با ئەمە بكەين بە بنچينەى ژينمان، بىكەين بە پرۆگرامى
ژينمان؛ بۆچى شتى بىمانا و قسەى فەيلەسوفەكان دەكەين بە
بەرنامەى ژينمان، كەچى قسەى رەسولى خودا ناكەين بە
بەرنامەى ژينمان؟!!

دایپۆشینێ که موکۆری

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رمووت: {من ستر أخاه المسلم في الدنيا
ستره الله يوم القيامة}، واته: "هه‌ر که‌سیک که موکۆری برا
موسلمانه‌که‌ی له‌ دونیادا دایپۆشیت، ئەوا له‌ قیامه‌تدا خودای
گه‌وره‌ که موکۆرییه‌کانی داده‌پۆشیت".

به‌لێ ئازیزانم، جوانترین فه‌رمووده‌ی په‌سولی خودا ئەم
فه‌رمووده‌یه‌یه، یه‌کیک له‌ فه‌رمووده‌ تایبه‌ته‌کان له‌ لای منه،
هه‌ر که‌سیک عه‌یبی براکه‌ی یان خوشکه‌که‌ی دایپۆشیت،
خودا له‌ قیامه‌تدا که موکۆرییه‌کانی داده‌پۆشیت، ماشه‌للا، له
قیامه‌تدا! ئەو هه‌موو تاوانانه‌ی به‌دزییه‌وه‌ کردوومان! ئەو
تاوانانه‌ی که له‌ په‌نهایی کردوومان! ده‌ی ئازیزان، با
که موکۆری خه‌لکی دایپۆشین، دلنیا بن که خودای گه‌وره
عه‌یبه‌کانمان سترده‌کات، هیوادارین که خودای گه‌وره
که موکۆرییه‌کانمان له‌ قیامه‌ت و له‌ دونیاشدا دایپۆشیت،
ده‌ی ئیمه‌ هه‌تا چهند عه‌یبی یه‌کتري داده‌پۆشین؟! ئەی ئیمه‌

ههتا چەند وینەى برا و خوشكى موسلمانمان بلاقا كەينهوه،
بوئەوهى له كەسايەتییان بەهین؟! ئاخر ئازیزان، له دەرگەى هەر
كەسێك بەهین، ئەوا له دەرگەمان دەدریتەوه، با ئاگاداریین و
كەموكۆرپى یەكترى دابپۆشین.

باوەرى كەستان تەواو نییە

پەيامبەر(د.خ) دەفەرمویت: { لا یؤمن أحدكم حتى یحب لأخیه
ما یحب لنفسه}، واتە: "باوەرى كەستان تەواو نییە، هەتا
ئەوهى كە له خێر و چاكە بو خۆى پێى خۆشە، بو براكەیشى
پێى خۆشەپیت".

بەراستى ئەم فەرموودەیهى رەسولى خودا دلەكان
رادەچلەكینییت، ئایا ئیمە چەندیك ئەوهى كە بو خۆمان پیمان
خۆشە، بو برا موسلمانەكەمان پیمان خۆشە؟! ئایا كاتیك ئیمە
ئۆتۆمبیلێك، مایێك، جلیك، كاترمیڕێك، گەشتێك
دەكەین، بو برا موسلمانەكەیشمان، بو خوشكە

قەدرگراڭە كەيشمان پېمان خۆشە؟! يان دەلېين تياح،
 سەيرىكە، تخوا كى ئەو ئۆتۆمبىلە جوانەى پېيە، منىش ھىچم
 پى نىيە! يان دەلېين سەيرى سەيرى، كى بۆ توركيا و ئيران
 رۆيشتوو، ئېمەيش ھەتا ئېستا سنوورى حاجى ئۆمەرانمان
 نەديوہ! يان دەلېين كورە ئەى ھاوار، ئاخىر بۆچى ئەو بە ئەو
 شىوہيە و منىش بە ئەم شىوہيە! ئەمە كەى تەواويى باوہرە
 دۆستان و خۆشەويستانم؟! ئاخىر ئەمە ھەسوودى و نەفسە كە
 ئېمە لە برا و خوشكى موسلمانانى دەدەين، نەك پېمان
 خۆشبيت! با ئەم سيفەتە لە خۆمان دەرېكەين، ئەگەر ھەمانە
 ئازيزان.

بۆ موسلمان ھەلال نىيە

پەيامبەر(د.خ) دەفەر مويىت: { لا يحل لمسلم أن يروغ مسلماً }،
 واتە: "بۆ موسلمان ھەلال نىيە كە موسلمان بترسىيىت".

برای ئیماندارم، خوشکی قه درگرام، ئیمه ههتا چند له ژینی
خۆماندا ئەم فەرموودهیه جیبه جیده کهین، له درۆی نیسانه وه
بگره، ههتا ههوالی مردنی درۆ و جه رگسووتانی درۆ و توپه
کۆمه لایه تیبه کان بگره؛ ئاخر ئازیزان، درۆکردن به ره و خراپه مان
دهبات و خراپه بیش به ره و دۆزه خمان دهبات، که درۆمانکرد، به
درۆزن له لای خودا ناو نووسده کریین؛ ئاخر شه رمه که باوه پردار
درۆبکات، موسلمان موسلمان بترسیئیت، ئەمه کهی له
سیفه تی موسلمانانه؟! ئاخر رۆژی درۆ له نیو موسلمانان چند
هه بووه که دایکوباو کمان ترساندوووه، چند یکمان هه یه که به
درۆ گوتوو مانه ئەوه مردوووه، ئەوه ئەوه های لی هاتوووه، بۆیه
ترس بلاوبکه یه وه، ئاخر هه لال نییه، ئەوه سیفه تی موسلمان
نییه دوستانم، ئەوه تا ره سولی خودا و پێشه وای مروڤایه تی
ده فەرمویت که بۆ موسلمان هه لال نییه که موسلمان
بترسیئیت؛ ئازیزان، با بهس بیئت؛ تکایه، با بهس بیئت.

خودایه، من پهنا به تۆ ده گرم

په یامبه (د.خ) ده فهرمویت: {اللهم انی اعوذ بک من علم لا
ینفع و عمل لا یرفع و دعاء لا یسمع}، واته: "خودایه، من پهنا
به تۆ ده گرم، له زانستیک بمپاریزه که سوودی نه بیت، له
کرده و هیهک که بۆ لای تۆ به رزنه کریته وه، له نزایهک که
وه لآمنه دریتته وه".

به لای نازیزانم، ئیمه ههتا چند زانسته کانمان بۆ خزمهتی دینی
ئیسلام و سه رخستنی دینی ئیسلام به کارهیناوه؛ ئاخر نازیزان
و دوستانم، راستیهک ههیه که پپو یسته بیزانین، ئایینی
ئیسلام به بی ئیمه یش هه ر سه رده که ویت، ئه وه ئیمه ین که
به بی ئیسلام سه رلایشی و اوین؛ نازیزان، ئاخر خودای گه و ره
به هره یه کی پی داوین، با بۆ خزمهتی موسلمانان بیت، با بۆ
خزمهتی ئایینی ئیسلام بیت؛ ئاخر نازیزان، ره سولی خودا
فه رموویه که له زانستی بیسوود بمپاریزه، زانستی بیسوود ئه و

زانستهیه که بۆ سوودی ئایینی ئیسلام و سهرخستنی ئایینی
ئیسلام به کارنهیات! ئاخر خۆشهویستان، چهند کردهوهمان
ههیه و وهک کوردی خۆمان گوتهنی: بنمیچی خانووهره
نهبریوه! ئاخر ئازیزان، گلهبیشهکهین! خودایه، بمانپاریزه و
پهنا به تۆ دهگرین.

خودایه، پهنا به تۆ دهگرم

په یامبه (د.خ) دهفهرمویت: {اللهم انی اعوذ بك من زوال
نعمتك وتحول عافیتك وفجاة نعمتك وجميع سخطك}، واته:
"خودایه، من له لهناوچوونی بهخششهکانت، له گۆرانی
سهلامهتی و پاراستنت، له کتوپیری بهلات، له ههموو
تورهبوونت پهنا تپن دهگرم".

خودایه، پهنا تپن دهگرین له ههر بهلایهکی خراب! خودایه،
له شهری ئافرینراوهکانت بمانپاریزه! خودایه، ئیمه بیتواناین،
ئهگهر تۆ نهبیت، ئیمه بهبی تۆ لاوازین، بهلام به رووقایمی و به

ئەو مېشكە بچووكەمان هەستدەكەين كە زانائين و دەتوانين بە
 هەموو شتېك بگەين؛ خودايە، ئەو زانستەي كە ئيمە هەمانە،
 لەچاو زانستەكەي تۆ وەك دلۆپە ئاويئە لە زەريايەكدا، وەك
 ونبوونی ئەلقەيەك لە بيابانئېكي گەورەدایە! خودايە، داواي
 لېبوردن لە ئەو دەكەين كە چەندين جار بەلېنمانداوہ و
 بەلېنەكەمان شكاندووہ؛ خودايە، تەندروستی و خېزانەكەمان و
 پاراستنتمان لى مەستېنەوہ، ئيمە بەبى تۆ لاوازين؛ خودايە،
 چاوپۆشى لە چاوقايمىي ئيمە بەرانبەر بە تۆ بكە، لە كۆتاييدا
 ھەر بۆ لای تۆ دەگەرېينەوہ.

من كه فيلم

پەيامبەر (د.خ) دەفەر مويّت: {أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتِ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ
 لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبَيْتِ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ
 تَرَكَ الْكُذْبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا، وَبَيْتِ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسُنَ

خُلُقُهُ، واته: "من به مالّیک له لایه ک له لایه کانی به ههشت بو
که سیک که فیلم که واز له مشتومر و ده مه قالی بهییت،
ئه گهر له سهر حه قیش بیّت؛ به مالّیک له ناوه پراستی به ههشت
بو که سیک که فیلم که واز له درو کردن بهییت، ئه گهر به
گالته یشی بیّت؛ به مالّیک له بهرزترین شوینی به ههشت بو
که سیک که فیلم که رهوشتی جوان بیّت".

نازیران، چهند له ئیمه ههیه له سهر شتیک مشتومرده کهین که
مانای نییه، ته نانهت ههر له سهر حه قیش نین! کیمان ههیه که
وازمان له مشتومریک هیئاییت که ئیمه له سهر حه قیش
بوویتین نازیرانم، کیمان ههیه که وازمان له درو هیئاییت،
ئه گهر به گالته یش بیّت، ئاخر درو کردن گالته ی له کوی بوو؟!
ئاخر خوشکان و برایانم، موسلمان که ی ده بیّت درو بکات، ئه وه
که ی له سیفه تی موسلمانه؛ ئیستا هاتووین و ده لیین دروی
نیسان ده هیینین، ئاخر ئه مه که ی رهوشتی ئیمه یه؟!!

هه موو ئوممه تی من ده چنه بهه شته وه

په یامبه ر(د.خ) ده فهرمویت: {کل أمتي يدخل الجنة إلا من
أبی! قيل: ومن یأبی یا رسول الله؟! قال: من أطاعني دخل
الجنة، ومن عصاني فقد أبی}، واته: "هه موو ئوممه تی من
ده چنه بهه شته وه، مه گهر که سییک خوئی بهه شت ره تبکاته وه
و بهه شتی نهویت! ههر که سییک گویرایه لیبی من بکات،
ده چیتته بهه شته وه و، ههر که سییک سه ریچیمبکات، نهوا
خوئی بهه شتی نهویستوه".

دۆستان و خوشه ویستانم، ئیمه بهه شتمان دهویت؟! ههر
به راستی نهو پرسیاره ده که م: ئیمه بهه شتمان دهویت؟! نهی
نه گهر بهه شتمان دهویت، بوچی سه ریچی فهرمانی
په یامبه ر(د.خ) ده کهین، نهو ده لیت درۆمه کهن، ده لیت
سهردانی خرمان بکهن، ده لیت به دایکتانه وه په یوه ستبین،
ده لیت موسلمانان مه ترسیینن، ده لیت مالی حهرام مه خوون،
ده لیت نهوهی که بو خوئان پیتان خوشه، بو براکه یشت پیت

خۆشبیٲ، ئایا ئیٲمه بهو شیوهیهین که په یامبهه (د.خ)
باسیده کات، یان پیچه وانهی ئهوهین؟! با که میٲک به خۆماندا
بچینهوه خۆشه ویستان، عهیب نییه! که ی به خۆداچونهوه
عهیب بووه؟!!

پالهوانی به زۆرانبازی نییه

په یامبهه (د.خ) دهفه رمویٲ: {لیس الشدید بالصرعة انما
الشدید الذی یملك نفسه عند الغضب}، واته: "پالهوان به
زۆرانبازی نییه، پالهوان ئهوه که سهیه که له کاتی توره بووندا
خۆیده گریٲ".

توره بوون چاره سهه ری کیشه کان ناکات، توره بوون کیشه کان
که وه ره ترده کات، کیشه کان ئالۆ ترده کات؛ ئازیزان، توره بوون له
شهیتانه وهیه و ئارامییش له خودا وهیه، چهنه جار هه بووه که
له سهه شتی بیمانا، وهک گوتم که توره بوون له سهه خواردن،

لهسه رِجلوبه رگ، لهسه رِیکهستنی ژووره که مان ...، به لام با

بزاینن که توره بوون چبیه،

توره بوون بریتیه له حاله تیکی هه لچوونی باری دهروونی که له

مروقیکه وه بو یه کیکی تر ریژه که ی جیاوازه و هه ندیک جار

گورانکاری فسیو لۆژی و بایلوژی له گه لدایه، چاره سه ری

توره بیهش بریتیه له دهستنو یژگرتن و دوو رکات نو یژکردن،

په ناگرتن به خودا و گوته 'اعوذ بالله من الشيطان الرجيم'،

هه ولدان بو ئه وهی که به سه ره نه فسی خو تدا زال بیت و

خوت له سه ره هیمنی په روه رده بکه یته، خوت له

هوکاره کانی توره بوون

به دوو ریگریته.

لابردنی شتیک له سه ره ری موسلمانان

په یامبه (د.خ) ده فه رمویته: {من أخرج من طریق المسلمين

شیئا يؤذیهم كتب الله له به حسنة، ومن كتب له الله حسنة

أَدْخَلَهُ بِهَا الْجَنَّةَ}، واته: "هەر کهسیک شتییک لهسه رپی
موسلمانان لابدات که نازاریان پین ده گهیه نییت، ئەوا خودای
گهوره به چاکه بۆی دهنوو سییت، له لای خودا چاکه بۆ هەر
کهسیک بنوو سییت، ئەوا به هۆیه وه خودا دهیخاته
بههشته وه".

به لای نازیرانم، لابر دنی نازار لهسه رپی موسلمانان چاکهیه،
به لام ئایا ئیمه به پیچه وانهی ئەم فەرموودهیه وه نین؟! ئایا ئیمه
له بریی ئەوهی که دلی موسلمانان خۆشده کهین، یان
سه غله تیانده کهین و دلیان تونده کهین؟! ده زانن
خۆشه ویستان، به یارمه تیدانی موسلمانان دلمان خۆشده ییت و
له لای خودایش خۆشه ویست ده بین، ئایا ئیمه له رپی تۆره
کوومه لایه تییه کانه وه چهند نازار بۆ موسلمانان دروستده کهین،
چهند تانه و ته شه نه و بوختان بۆ خوشک و برایانی
موسلمانان دروستده کهین، داوایش له خودا ده کهین که
رهحمان پین بکات و بمانخاته بههشته وه؛ دهی نازیران، با
ئەم فەرموودهیهی رهسولی خودا له ژینماندا جییه جییکهین و

ئيتىر دلخۆشى روومان تى ده كات و خوداى گوره يش چا كه مان
بو دهنووسيت و، پاشان پشتيوان به خودا به هه شتى خويمان
به نسيده كات.

ههر كه سيك خودا خيري بوي بويت

په يامبه ر(د.خ) ده فهرمويت: {من يرد الله به خيرا يفقهه في
الدين}، واته: "ههر كه سيك خودا خيري بوي بويت، ئەوا له
ئايين شاره زايده كات".

به لى خوشه ويستانم، شاره زابوون له شرعى خودا و له ئاييني
خودا يه كيك له به خششه هه ره تاييه ته كانه، كه خوداى گوره
به بنده تاييه ته كاني ده يدات؛ شاره زابوون له ئايين ناراميه كى

ته واو به ده روون ده به خشيت و روويه كى گه شت پى

ده به خشيت، پيشه وا موحه ممهد عه بدلوه هاب فهرموويه:

"زانست ناسيني خودا و ناسيني په يامبه ره كه ي و

شاره زابوون له ئاييني ئيسلام به به لگه وه يه"، پيشه وا

ئيبنو قه يم فهرموويه: {الْعِلْمُ قَالَ اللَّهُ قَالَ رَسُولُهُ قَالَ

الصَّحَابَةُ}.

به لای خۆشه و بیستان، چند جار هه بووه که ئه وهنده خۆمان
به زانستی بیماناوه و به فیروونی شتی بیماناوه
خه ریکردووه، چندیک خۆمان به شتانیک خه ریکردووه
که تهها کاتکوشتن بووه، له کوتاییدا کاته که ئیمه ی بریوه
و ئیمه کاته که مان نه بریوه، ئهها چند جار پیمان ده لاین که
کات شمشیره، نه بیریت، ده تبریت؛ ده ی نازیزان، چند
جار شمشیری کات ئیمه ی له شتی هیچدا بریوه؟!

هه ره شه و دۆزه خ بو ئه و که سه
په یامبه ر (د.خ) ده فه رمویت: {ویل للذی یحدث
فیکذب؛ لیضحک به القوم، ویل له، ثم ویل له}، واته:
"هه ره شه و دۆزه خ بو ئه و که سه ی که درۆده کات، بو ئه وه ی
خه لکی پییکه نییت، هاوار و دۆزه خ بو ئه و که سه، هاوار و دۆزه خ
بو ئه و که سه".

خۆشهويستانم، چندمان ههيه که درۆده کهين، بۆئوهی
خه لکی پيیکه نن؛ چندمان ههيه که درۆده کهين، بۆئوهی
پيمان بليين که هه زه ليين؛ چندمان ههيه که درۆده کهين،
بۆئوهی پيمان بليين که ئه ها کۆميديه! ئه وه تا په يامبه ر (د.خ)
ده فهرمويت که هه ره شه و دۆزه خ بۆ ئه و که سه ی که
درۆده کات، بۆئوهی خه لکی پيیکه نييت، هاوار و دۆزه خ، هاوار
و دۆزه خ بۆ ئه و که سه! دهی خۆشهويستانم، با درۆکردن
به سييت، خۆشهويستانم، با به سييت، بۆچی درۆبکهين؟!
بۆچی خۆمان هه زه ليه کهين؟! ئاخه ره سولی خودا ده فهرمويت
که ئه و که سه ی زۆر پيیکه نييت، دلی دهمرييت، دلی دهمرييت و
باوه ری لاوازه يييت، ئه و که سه ی زۆر پيیکه نييت؛ چند کهس
ههيه که له تۆره کۆمه لايه تيه کان به ناوی دلخۆشکردنی
خه لکيه وه درۆده کهن؟! نامه وييت ناوی کهس بهيتم، کهسی له
ئه و شيويه زۆرن؛ به داخه وه، ئه مه کهی سيفاتی کهسی
موسلمانه خۆشهويستانم، با ئه و سيفاتانه له نيوان خۆماندا
نه هيلين.

نه فرته مه کهن به نه فرته خودا

په یامبه ر(د.خ) ده فرمویت: { لَا تَلَاعَنُوا بَلْعَنَةً

اللَّهِ، وَلَا بِغَضِبِهِ، وَلَا بِالنَّارِ }، واته: "نه فرته مه کهن به نه فرته

خودا، یان توره بوونی خودا، یان دۆزه خی خودا".

به ریژان، بابه تی نه فرته تکردن ئه وهنده بابه تیکی ئاسان نییه که

ئیمه تیگه یشتووین، با بینین که په یامبه ری خودا چیی

فرمووه:

"نه فرته تکردن له موسلمان وهك كوشتتی وایه؛ هه ر كه سیك

موسلمانیک به کافر تۆمه تبار بکات، وهك ئه وه وایه که

كوشتیتی".

به لی ئازیزانم، ئیمه چند به ئاسانی وشه ی نه فرته به سه ر

زارماندا دیت، نه فرته ی خودات لی بیت، ئاخر نه فرته ی خودا

ئه وهنده ئاسان و کهم نییه، ئه وه تا په یامبه ر(د.خ) پیمان

ده فرمویت:

{لَا تَلَاعِنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ، وَلَا بِغَضِبِهِ، وَلَا بِالنَّارِ}، واته:

"نه فرته تمه کهن به نه فرته تی خودا، یان توره بوونی خودا، یان
دۆزه خی خودا".

هر کاتیک شهیتان به سه رماندا زالده بییت و توره ده بین،
باشتره بلیم که هوش و بیرمان له ده سته ده بین، ده لیین
نه فرته له ئەم ژینه! ئاخر نه فرته له شتیک که خودای گه و ره
دروستیکرد بییت، یان ده لیین نه فرته له زه مانه، ئاخر چون
ده کریت نه فرته له شتیک بکهین که خودای گه و ره سویندی
پن خواردییت؟!

قورسترین شت له ته رازووی قیامه تدا

په یامبه (د.خ) ده فره رمویت: {أثقل شيء في ميزان المؤمن

خلق حسن}، واته: "قورسترین شت له ته رازووی پوژی

دواییدا ره و شت جوانییه".

ئیبینوقه یم فره موویه:

"ئایین ره و شته، نه وهی که له ره و شته وه له سه رووی تووه یه، له

ئایینیشه وه له سه رووی تووه یه".

[الدین حسن الخلق فمن زاد علیک فی الخلق زاد علیک فی
الدین]، واته: "ئیسلام له پرووی ناخ و ناوه پوکوه مروّف
دروست و باشده کات نهک له پرووی پرووکار و دهره وه".
ئازیزانم، با سهیری رهوشتی رهسولی خودا بکهین، بزاین چۆن
بووه:

بههوی سوژ و بهزهیی خوداوه بۆیان نهرم بوویت؛ ئەگەر دلّرهق
بویتایه، ئەو خه لکانهی که له دهورت جهمبوون، له دهورت
پهرته وازه ده بوون، جا بیان به خشه و داوای لیخوشبوونیان بۆ بکه،
له کاردا راویژیان پێ بکه؛ ئەگەر له سهه کردنی کاریک
سوور بوویت، پشت به خودا بهسته، به راستی خودا ئەو
که سانهی خوشدهویت که پشتی پێ ده بهستن؛ یه کیکی تر له
رهوشته کانی رهسولی خودا سوژ و یه کسانی به سهه ره ژار و
دهوله مه نددا بووه؛ خودایه، رهوشتمان جوان بکهین و
بههشتمان به نسبی بکهیت.

تاقیکردنه وهی سهختر بیّت

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فهرمویت: {أشدُّ الناسِ بلاءَ الأنبياءِ، ثم الذين يلوْنَهُم، ثم الذين يلوْنَهُم}، واته: "به‌راستی په‌یامبه‌ران له هه‌موو که‌س تا‌قی‌کردنه‌وه‌یان سه‌خت‌تره، پاشان ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان، پاشان ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان".

به‌لّی ئازیزانم، په‌یامبه‌ران قور‌ست‌رین ئازار‌یان‌چه‌شتووه و به سه‌خت‌ترین جو‌ر تا‌قی‌کرا‌ونه‌ته‌وه، وه‌ک په‌یامبه‌ر (د.خ) له فه‌رمووده‌یه‌ک‌دا ده‌فهرمویت: {اذا احب قوما ابتلاهم}، واته: "خودای گه‌وره ئه‌گه‌ر که‌سی‌کی خو‌شب‌ویت، ئه‌وا

تا‌قی‌یده‌کاته‌وه"؛ وه‌ک ده‌زانین که په‌یامبه‌ر ئه‌یوب هه‌ژده سال تا‌قی‌کرایه‌وه، ئاخ‌ر ئه‌ی برایان و خوش‌کانی موس‌لمانم، ئی‌مه له‌وانه‌یه به‌رگه‌ی سی‌ مانگ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی نه‌خو‌شی نه‌گرین، ده‌چین و هاوار بو‌ دکتو‌ر و هه‌زار ئه‌ملا و ئه‌ولا ده‌به‌ین، په‌عقوب به‌ چل سال دووری، یوسف به‌ بیست و هه‌وت سال زیندانی، په‌یامبه‌ر مو‌حه‌مه‌دی سه‌روه‌ری مرو‌ثا‌یه‌تی به‌ردباران‌کرا! خودایه، لی‌مان خو‌شب‌به، وه‌ک په‌کی‌ک له جه‌نگه‌کان‌دا په‌یامبه‌ر (د.خ) فه‌رمووی: "خودایه، له ئومه‌ته‌که‌م

خۆشبیبه، ئەوان نەزانن"، ماشەللا لە ڕەوشتبەرزایی ڕەسولی
خودا، ماشەللا.

دوونیا لە ڕەحمەتی خودا دوورە

پەيامبەر(د.خ) دەفەرمویت: {الدنيا ملعونة ملعون ما فيها}،
واتە: "بەراستی دوونیا و ئەوەیشتی کە لە شتی دوونیايي تییدايه،
لە ڕەحمەتی خوداوه دوورە".

خۆشەوويستان، ئەم دوونیايه بۆ ئيمه تاقیکردنەوويه، وهک
پەيامبەريش فەرموويه: "دوونیا زيندانی باوەردارانە و بەهەشتی
کافرانە"، کەواتە ئەم دوونیايه بۆ ئيمه وهک زيندانیکه و
بەهەشتی فيردهوس مالی راستهقینهی ئيمهيه، که مردن و ئازار
و ناخۆشی و نارەحتی تیدا نييه، ماندوو بوونی تیدا نييه،
دۆزهخی بەئازار و سەخت بۆ بیباوەران و ئەوانهی که باوەریان به
پەروەردگاریان نييه، ئامادهيه، وهک چۆن خودای گەوره له

سوره‌تی 'الملك' له ئایه‌تی دوودا ده‌فه‌رمویتی: {الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ
وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ}، واته: "هه‌ر ئه‌و مردن
و ژینی به‌دییه‌ناوه، بوئه‌وه‌ی تاقیتان‌بکاته‌وه و بزانی‌ت کی‌تان
کرده‌وه‌ی چاک‌تر و په‌سه‌ند‌ت‌تره؛ بی‌گومان هه‌ر ئه‌و به‌سه‌ر
بی‌باوه‌راندا زاتیکی بالاده‌سته و به‌ران‌به‌ر به‌باوه‌رداران
لی‌خو‌ش‌بووه".

به‌راستی به‌خته‌وه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه

په یامبه‌ر (د.خ) ده‌فهرمویت: {إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنِ ،
إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنِ ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنِبَ الْفِتْنِ ،
وَلَمَنْ ابْتُلِيَ فَصَبَرَ ! فَوَاهَا}، واته: "به‌راستی به‌خته‌وهر ئه‌و
که‌سه‌یه که‌خوی له‌فیتنه‌ دووربخاته‌وه و، که‌تاقیکرایه‌وه و
توشی به‌لا و ناخوشی بوو، ئارام‌گریت".

ئازیزانم، به‌خته‌وهر ئه‌و که‌سه‌یه که‌وه‌ک په‌یامبه‌ر (د.خ)
ده‌فهرمویت که‌خوی له‌فیتنه‌ ده‌پاریزیت و له‌سه‌ر به‌لا و
ناخوشی ئارامده‌گریت و وه‌ک په‌یامبه‌ران له‌سه‌ری
ئارامده‌گریت؛ وه‌ک له‌چهند بابه‌تیک له‌ئهم کتیبه‌دا
باسم‌کردووه، خودای گه‌وره‌ فهرموویه: {ان الله مع الصابرين}،
واته: "خودای گه‌وره‌ له‌گه‌ل ئارام‌گراندایه"، چهند گوته‌یه‌کی
جوانیش له‌سه‌ر ئارام‌گرتن هه‌یه که‌یه‌کیک له‌گوته‌ جوانه‌کان
له‌سه‌ر ئارام‌گری ئه‌وه‌یه که‌ نووسه‌ر ده‌لیت: "ئارام‌گرتن بریتیه
له‌نزا و چاوه‌روانبوون نه‌ک ناشکوری و ناچاربوون"، راسته
ئارام‌گرتن تال و ناخوشه، به‌لام پاداشته‌که‌ی زور گه‌وره‌یه، وه‌ک
ئه‌وه‌ی که‌ له‌ئیمامی‌عه‌لی ده‌پرسن: "چی له‌ژهر تالتره؟"

ئەویش فەرمووی: "ئارامگرتن"، ئارامبگرە ئازیرم، بەلئینی خودا
راسته و دیتەدی.

ئەگەر خانەوادەیه کی خوشبویت

پەيامبەر (د.خ) دەفەرمویت: {ان الله اذا احب اهل بيت ادخل
عليهم الرفق}، واتە: "بەراستی ئەگەر خودای گەورە
خانەوادەیه کی خوشبویت، ئەوا نەرمونیانی دەخاتە
نیوانیانەوه".

بەلئ خوشەوستانم، ئەم فەرموودەیه یەکیک لە فەرموودە
گرنگەکانە، زۆریک لە ئیمە لە مامۆستایانی ئایینی، لە
پسپۆرانی دەروونی و خیزانی دەپرسین کە بۆچی بەختەوهری لە
مالماندا نییە، بۆچی ئیمە مالەوهمان هەر شەر و ئازاوهی
تێدایه؟! ئەگەر ئیوه، خیزانە بەرپێزەکهی ئیوه هەمان ئەو
کێشەیهی هەیه، ئەوا سەیری ئەم فەرموودەیه بکە ئازیرم،
داوای لیخوشبوون لە خودا بکەن و لە تاوان دووربکەونهوه و

چاکه بکن، ئینشائه لّلا خودای گه وره ته بایی و نه رمونیانی
ده خاته نیو هه موو خیزان و خانه واده یه که وه؛ به لام مالّیک
وینه یه کی تیدا بیّت، یان سه گی تیدا بیّت، نه ک به ره که تی
خودا، به لکو فریشته ی خودایش نایه ته ناویه وه، ئیتر چۆن
به ره که ت بکه ویته ئه و مالّه وه ئازیزی من؟! مالّیک وینه یه کی
گه وره ی هه لواسراوی هه بیّت، به دیواره وه له سه ر میزیک
دانرایت، چۆن فریشته دیته ناویه وه ئازیرم؟!

خودای گه وره جوانه و جوانیشی خوشده ویّت
په یامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {ان الله جمیل، یحب الجمال}،
واته: "به راستی خودای گه وره جوانه و جوانیشی
خوشده ویّت"، ره وشته به رز و جوانه کانی خوشده ویّت،
ره وشتی نزم و سووکی پیناخۆشه.

ئىبنوقىم دەلّيت: "ئايىن ھەمووى رەوشتە؛ ئەوھى كە لە
رەوشتدا پېشتكەوت، ئەوھ لە ئايىنىشدا پېشتكەوتووه"، وھك
شاعىرىش دەلّيت:

جوانى جوان نىيە

رەوشت جوانىيە

ھەر كەسك نەيىت،

ھەر مرؤف نىيە!

وھك پىرەمىردى شاعىرىش دەلّيت:

بە عىلمى فەلەك دكتورا يىنى

رەوشتت نەبى، فلسك ناھىنى

خوداى گەورە رەوشتجوانى خوشدەوئىت، خوداى گەورە خوئى

جوانە و جوانى خوشدەوئىت؛ ئازىزان، با رەوشتمان

جوانبەكەين.

رہمہ تی خودا لہ ئو کہسہ

پہ یامبہر (د.خ) دہ فہرمویّت: {رحم اللہ عبدا قال خیرا فغنم،
أو سکت عن سوء فسلم}، واتہ: "رہمہ تی خودا لہ کہسیک
بیّت کہ باش بلّیت و پاداشت لہ سہری و ہر بگریّت، یان
بیّدہ نگبیّت و قسہی خراپ نہ کات، لہ تاوان پاریزراو بیّت".

پہندیکی پیرہ میرد ہہیہ، دہ لّیت:

زمان رایینہ لہ سہر قسہی حق

بہ ئہ دہب نہ وہک بہ زمانی رہق

ئو پارچہ گوشتہی لہ ناو دہمایہ

کلیکی دہرگای خیّر و بہ لایہ

ہہر وہکو دہرگای خیّر دہ کاتہوہ

سہری زور بہ لاش ہہلدہ داتہوہ

پہ یامبہریش (د.خ) لہ باسیکی تردا دہ فہرمویّت:

"قسہی خیّر بکہ، یان بیّدہ نگبہ".

به‌خته‌وه‌ری و به‌هه‌شت

په‌یام‌به‌ر(د.خ) ده‌فه‌رمو‌یت: {طوبی لمن وجد فی صحیفته
استغفارا کثیرا}، واته: "به‌خته‌وه‌ری و به‌هه‌شت بو‌ئه و که‌سه‌ی
که له په‌راوی کرده‌وه‌کانیدا ئه‌سته‌غفیروللای زور تیدایه".

داوای لی‌خو‌شبوون له خودا کیلی کردنه‌وه‌ی ده‌رگه‌ی
کی‌شه‌کانه، وه‌ک ئه‌م فه‌رمووده‌ی په‌یام‌به‌ریش(د.خ) که
ده‌فه‌رمو‌یت:

{طوبی لمن وجد فی صحیفته استغفارا کثیرا}، واته:
"به‌خته‌وه‌ری و به‌هه‌شت بو‌ئه و که‌سه‌ی که له په‌راوی
کرده‌وه‌کانیدا ئه‌سته‌غفیروللای زور تیدایه".

جا با ئیستا بزاین که کاریگه‌رییه‌کانی ئیستیغفار چین:

- س‌پینه‌وه‌ی تاوان و خراپه‌کارییه‌کان.
- هو‌کاریک بو‌قبولبونی نزا و پارانه‌وه‌کان.
- هو‌کاریک بو‌به‌هرمه‌ندی و خو‌شبه‌ختی ژین.

- هۆکاریک بۆ به هیژبوونی لهش، سهلامهتبوونی لهش له دهرد و بهلا و ئافات.

- هۆکاریک بۆ بوونی ئەمن وئاساییش و پاراستن و سهلامهتبوون له هه موو فیتنه و میخهت و شهڕ و ئازاوهیهک.
- هۆکاریک بۆ زیادبوونی چاکهکان به چه ن دین قات.

زۆر سوژده به

په یامبه ر (د.خ) ده فه رمو یت: {عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ، فَإِنَّكَ لَنْ تَسْجُدَ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ}،
واته: "زۆر سوژده بۆ خودای گه و ره به، چونکه تۆ بیگومان هه یچ سوژده به ک بۆ خودا نابه یت، ئیلا به هۆیه وه خودای گه و ره په یه ک به رزنده کاته وه، تا وانیکت ده سپرته وه".

خوشکان و برایانی مو سلمانم، سوژده بردن کیلی ده رگه ی کی شه کانه، کیلی ده رگه ی ئازار و نار ه حه تیبه کانه، سوژده وه ک چۆن هه موو کاتیک بۆ بوونی کی شه نیبه، هه ندیک کاتیش بۆ سو پاسکردنی خودای گه و ره له ئەو به خششه یه که پیی به خشیویت، یا خود له کاتی دلخو شیتدا، یان له کاتی به ده سته یانی سه رکه وتندا، وه ک په سولی خودا و پی شه وای

مروّقایه تی دهفهرمویت: "زۆر سوژده بوّ خودای گهوره بیه،
چونکه توّ بیگومان هیچ سوژدهیهک بوّ خودا نابهیت، ئیلا
بههۆیهوه خودای گهوره پلهیهک بهرزتده کاتهوه، تاوانیکت
دهسپیتتهوه". بهلی نازیزم، ئە گهر شکاویت، ئەوا ههسته و
ئیسنا سوژدهیهک بیه و داوای یارمهتی له خودا بکه، دلنیا به که
بههیزتر له جاران ههلهستیتتهوه؛ ئە گهر غه مگینیت، پرۆ و
سوژدهیهک بیه و به زهویدا بیچه سپینه و له ئاسمان
وهلامتده دریتتهوه، له ئاسمان!

دوو چاو ئاگر نابینن

په یامبه (د.خ) دهفهرمویت: {عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ
خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ}، واته: "دوو چاو ئاگر
نابینن، چاوێک که له ترسی خودا بگریت، چاوێکیش
پاسهوانی له پیناوی خودای گهوره دا بکات".

خۆشهويستانم، ئەم فەرموودهيه بهراستی دهبيت دلی باوهردار
و کهسی لهخوداترس رابچلهکينيت، ئيمه چەند جار رۆژانه به
چاوهکانمان زینادهکەين؟! به چاوهکانمان نهزەردهکەين،
لهپیناوی خودای گهوهردا پاسهوانی پى ناکەين! له نهزەر و
نهبينين و سهیکردنی شتی حهرام و نابهجى و نهشیاو
نایگرينهوه! خودا پهناماندات، ئاخر چۆن ئەو فەرموودهيهی
رهسولی خودا بمانگریتتهوه و چاوهکانمان له ئاگرى دۆزهخ
پاریزراو بییت، ئایا ئيمه چاوهکانمان له تاوانکردن دهپاریزین،
ئایا ئيمه چاوهکانمان له نهزەرکردن و سهیرکردنی قیدیوی
نهشیاو دهگرينهوه؟! بهداخهوه، ئەمه چۆن دهبيت رهوشتی
کهسی موسلمان بییت ئازیزانم، ئاخر چۆن؟!!

ئەگەر سى کهس بوون

په پامبهر (د.خ) ده فهرمویت: [إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَجَاىِ اثْنَانِ دُونَ
الثَّالِثِ]، واته: "ئه گهر ئیوه سی کهس بوون، ئهوا با دووانتان
به نهیئی قسه نه کات، چونکه به راستی سییه م
خه فه تبارده بیټ".

ئهی به قورباتیم ره سولی خودا، ئهی دایکوباوک و رۆح و مال و
سهروه تم بیټ به قوربات، ئهی باشتیرین دهروونناس، ئهی
باشتیرین دهرمانی دلان؛ نازیزان، سهیری ئه م فهرمووده یه بکه ن
و به جوانی لی وردینه وه، تییینیتان کردوه که ئه گهر سی
هاوری پیکه وه بن، دووانیان به نهیئی قسه بکه ن، که سی
سییه میان مهراقده کات، ئه وه تا ئه مه مه به سستی ره سولی خودا
بووه! ههر له ژینی رۆژانه ماندا له وانیه چه ندین جار ئه
رووداوه مان به سهردایته وه و مهراق دامانگریټ، بلیین خودایه
ده بیټ ئه و دووانه چی بلین، ده بیټ زه می من نه که ن، به لام
په پامبهری خودا فهرمانی پی کردووین که تیکه لی شتیک نه بین
که په یوه ندیی به ئیمه وه نه بیټ، خو منی تیدا هه لئه قورتنین!
دهی نازیزانم، با ئه م فهرمووده یه ی ره سولی خودا، دایکوباوکم
بیټ به فیدای، بکه ین به بنچینه ی ژینمان، بزنان چ

گۆرانکارییهک بهسه زینی ئیمهدا دیت و چهندیگ له
ژینماندا بهختهوهر و دلخۆشدهیین! له خودای گهوره داواکارم
که له گهڵ رهسوله کهی خۆیدا چهشرمانبکات.

تاوانه هه ره گهوره کان

په پامبه ر (د.خ) ده فهرمویت: {إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ
وَالِدَيْهِ}. قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ: «يَسُبُّ
الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ، وَاتَهُ: "بهراستی یه کیگ
له تاوانه هه ره گهوره کان ئه وه یه که مروّف نه فرهت له دایک و
باوکی بکات، نه فرهت له باوکی خه لکی بکات و خه لکیش
نه فرهت له باوکی ئه و بکه ن، نه فرهت له دایکی خه لکی بکات و
نه فرهت له دایکی ئه و بکه ن".

سوبحانه لّلا ئازیزانم، ئیمه چه ند جار هه بووه که به ناوی
گالته وه، به ناوی هاوړییه تیه وه جنیو و تانه و ته شهیر له
دایکوباوکی یه کتری ده ده یین، ته نانه ت جنیو به دایکوباوکی
خۆیشمان ده ده یین، ئه ی ئاخر چۆن خودا لیمان رازیده ییت،

ئەي رازىيۈنى خۇدا لە رازىيۈنى دايكوباوكدا نىيە؟!
بەھەشت لە ژىر پىيەكانى دايكدايە! خۇداي گەورە لە قورئاندا
فەرمانمان پى دەكات كە لە گەل دايكوباوكماندا باش بىن،
تەنانت پىيان نەلەيت ئۆف! ئەي ئىمە ئەمرو چەند جار دەلەين:
ئۆف دايە، تخوا ئۆف باوكە، تخوا تاقەتم نىيە، ئەوە چىيە؟!
ئەي چەند جار دەلەين كە تخوا تۆ باوكيت، تخوا تۆ دايكيت!؟
سوبحانەللا، خۇدايە گيان، لىمان خۆشبە، ئىمە چەندىك
تاوانبارىن، بەراستى بە رەحمى تۆ نەبەيت، ئىمە ھەر بۆنى
بەھەشتىش ناكەين! لە خۇداي گەورە داواكارم كە لە
تاوانەكانمان خۆشبەيت.

لە كاتى خۆشيدا خۇدا بناسە

پەيامبەر(د.خ) دەفەرموئەيت: {تعرف إلى الله في الرخاء يعرفك
في الشدة}، واتە: " لە كاتى خۆشيدا خۇدا بناسە، خۇداي
گەورەيش لە كاتى سەغلەتيدا فریاتدەكەوئەيت".

ئازىزانم، چەند جارېك لە ئەم كىتەبەدا ئامازەم بە ئەوە داوہ كە
ئىمە ھەندىكمان تەنھا لە كاتى ناخۆشيدا خۇداي گەورەمان
لەبىرە و لە كاتى خۆشيدا ئەوہى بە بىرماندا نەيات، ھەر ئەوہ،

ئىتر چۆن خوداي گهوره بىت به فرىاي ئىمه له ئەو كاتهى كه
ئىمه سهغلهتئين؟! دهى ئاخىر چۆن ئەو فهرموودهيهى
پهيامبه(د.خ) بمانگرىتهوه؟! دهى تخوا با ئەو پرسىاره له
خۆمان بكهين خۆشهويستاتم، چهنديكمان ههبووه كه تهنها له
كاتنه ناخۆشيبهكاندا، له ئەو كاتانهى كه گرياوين، خودامان
بىرهاتوووتهوه، بۆچى ههتا زللهى ژينمان بهرنهكهوت، خودامان
بىرنهدههاتهوه؟! بۆچى ئەگه رجهومان ههبوو، لهبرىي زيكر و
يادى خودا و سوژدهبردنى سوپاسگوزارى گۆرانىيه كمان لى
دهدا و شاييمانده كرد و شهيتانمان دههينايه لاي خۆمان و
فريشته كانمان دهرده كرد؟! ئاخىر چۆن خودا له كاتى تهنگانهدا
يارمه تيمانبدات دۆستان و نازيرانم، ئاخىر چۆن؟!

نمونهى باوهردار

په پامبه (د.خ) ده فهرمویت: { مثل المؤمنین فی توادهم ،
وتراحمهم، وتعاطفهم، مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو
تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى }، واته: "نمونه ی
باوه پداران له په حم و به زه یی و سوزیاندا به رانبه به یه کتری
وهک یهک لاشه یهک وایه، که نه گهر نه ندامی کی نه و لاشه یه
نازاری هه بیټ، نه و سهرجه م نه ندامه کانی تریش تووشی
شه ونخوونی و تا دهن".

نازیزانم، نه مه نمونه ی باوه پداری راسته قینه یه، نا نه مه
خوشه ویستی و به زه یی موسلمان ی راسته قینه به رانبه به
یه کتریه، که له گه ل نازار و ناخوشییه کاندا به یه که وهن و له گه ل
یه کتریدا ده گرین و له کاتی خوشی و شادیدا به یه که وه
دلخوشن و له پیناوی نه و دلخوشییه دا سوپاسی خودا ده که ن؛
به لی خوشه ویستانم، ئیستا ئیمه نهک برایان و خوشکی
موسلمانمان، به لکو به رانبه به خیزانه کانمان نه و هه سته مان
نه ماوه! به رانبه به دایکوباوکمان نه و هه سته مان نه ماوه! ناخر
دایکیک که نو مانگ تو ی له سکیدا هه لگرتووه، که سی واهه یه

که پئی عه ییه، بلیت ئه وه دایکمه! سوبحانه لّلا! ئاخر چۆن
ره حمی خودا له نیوانماندا بلاوبیته وه خۆشه ویستانم، ئاخر
چۆن؟!

کووتایی:

سوپاس و ستایش بۆ خودای گه وره، که له نووسینی ئهم
کتیبه دا هاوکاری کردم، سوپاس و ستایش بۆ خودای
تا کوته نها، بۆ ئه و خودایه ی که ده سه لاتى به سه ر هه موو
شتیکدا هه یه، سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که به رانه ر به
باوه رداران لیخۆشبووه و ده رگای ته وه ی دانه خراوه و هه میشه
هه تا خۆره له اتن له خۆرئاواوه کراوه یه.

هیوادارم سوودتان له خویندنه وه ی کتیبه که بینییت و
بییت به تویشوو یه ک بۆ قیامه تمان! له خودای گه وره داواکارم
که له تاوانه کانمان خۆشبییت و به تاوانه کانمان له گه لماندا
نه کات! هه موو شتیک له ئه م ژینه دا کوتاییدیّت و کاتیبه.
هه ر شاد و سه رفراز بن، السلام علیکم و رحمة الله و برکاته.

دەربارەى نووسەر:

من ناوم 'ديار سەعدى عەلى' يە، دانىشتووى ناحىيەى
چوارقورنەى سەر بە قەزای رانیەم و تەمەنم ۱۹ ساله و
خویندکاری پەیمانگەى کۆمپىوتەرى راپەرین بو زانستەکانى
کۆمپىوتەر، لە قۆناغى پینجەم، خاوەنى ۳ پرونامەى زمانى
ئینگلیزیم:

- پرونامەى سیستەمى فەیس_تو_فەیس، ئاستى چوارەم.

- پرونامەى سیستەمى فەیس_تو_فەیس، ئاستى پینجەم.

- پروانامه‌ی سیستهمی ئینتەر_چه‌ینج، زانکۆی ئەمریکی-عێراق
له سلیمانی

ههروه‌ها به ئەم کتێبه‌ی به‌رده‌ستتانه‌وه نووسه‌ری ٣ کتێبم:

- به ئینگلیزی بیربکه‌وه، خیراتر قسه‌بکه.

- له نامه‌یه‌که‌وه.

- ژین له گه‌ڵ فه‌رمووده‌کانی په‌یامبه‌ردا.

الله جل جلاله الحمد لله على كل حال

سه رچاوه کان:

- شهست سهد فہرموودہی پہ یامبہر (د.خ).

- مالپہری فیردہوس بو ہندیک لہ ئایہت و بابہت.

- مالىپەرى ۋە لامەكان بۆ ھەندىك لە ئايەت و بابەت.
- مالىپەرى بەھەشت بۆ ھەندىك لە ئايەت و بابەت.
- مالىپەرى قورئان_ كورد بۆ ھەندىك لە ئايەت و بابەت.
- مالىپەرى شەن_ پرىسس بۆ بابەتتىك.
- مالىپەرى شىخ_ بن_ باز بۆ ھەدىسەكان بە شىۋەى نووسىن.
- مالىپەرى ئىسلام_ وىب بۆ ھەندىك لە ھەدىسەكان بە شىۋەى نووسىن.
- مالىپەرى دۆرارى عەرەبى بۆ فەرموودە.
- پەيجى شەيدايانى فېردەوس بۆ چەند نووسىنىك.
- بلۆگى گەنجىنە بۆ بابەتتىك.
- مالىپەرى ۋىكى_ سۆرس بۆ فەرموودە.
- پەيجى كەشتى فريشتهكان بۆ گوتە.
- پەيجى رۆژى قىامەت بۆ بابەتتىك.

- مالپهري كه ليم_ طيب بو فهرمووده.

- مالپهري نه لوكه ه بو فهرمووده.

- مالپهري چاكسازى بو بابه تيك.

- مالپهري نه لئيمان بو فهرمووده.

تیبینی: ئەم سەرچاوانەم بو زیاتر دەولەمەندکردنی بابەتەكە و

سوودوهرگرتن له سەرچاوه و فهرموودهى باوهرپيكراو

به كارهيئناوه، بۆيه بريكى زۆر له سەرچاوهيشم بو ئەم كتيبه

به كارهيئا، چونكه كتيبيكى ئايينييه و بو خزمهتى ئايینی

پيروزی ئيسلامه و ويستوومه كه كه مترين ههلهى تيدا يیت و

زۆرترين سەرچاوه به كاربهیتم.

پرسیار و وهلام:

- ئايا چاوهروانى بهرهمى داها تووى نووسهريت؟

- ئايا ئەم بهرهمهى نووسهريت بهلاوه چۆن بوو؟

- ئايا ئەم بەرھەمەى نووسەر سوودى پى گەياندىت؟

- چ تىيىنيەكت بۆ نووسەر ھەيە؟